

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 23.11.2011
KOM(2011) 789 wersja ostateczna

2011/0372 (COD)

Wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów
cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym,
istotnych dla zmiany klimatu**

{SEK(2011) 1406 wersja ostateczna}

{SEK(2011) 1407 wersja ostateczna}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Po szeroko zakrojonych konsultacjach z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami oraz po ocenie skutków Komisja proponuje dokonanie przeglądu mechanizmu monitorowania ustanowionego na mocy decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹ poprzez zastąpienie tej decyzji. Wniosek ma na celu poprawę istniejącego systemu monitorowania i sprawozdawczości, dążąc do zapewnienia zgodności ze zobowiązaniami i obowiązkami Unii i państw członkowskich wynikającymi z obecnych i przyszłych porozumień międzynarodowych w sprawie zmiany klimatu, spełnienia ustawowych wymogów określonych w pakiecie klimatyczno-energetycznym, a także wspierania procesu opracowywania instrumentów w dziedzinie łagodzenia skutków zmiany klimatu i przystosowywania się do zmiany klimatu na poziomie Unii.

Komisja proponuje zastąpienie decyzji nr 280/2004/WE rozporządzeniem ze względu na szerszy zakres prawodawstwa, większą liczbę adresatów oraz wysoce techniczny i zharmonizowany charakter mechanizmu monitorowania, a także w celu ułatwienia jego wdrożenia.

• Podstawa i cele wniosku

Celem Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), która została zatwierdzona w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady nr 94/69/WE² z dnia 15 grudnia 1993 r. dotyczącą zawarcia Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, jest osiągnięcie stabilizacji stężeń gazów cieplarnianych w powietrzu na poziomie, który zapobiegłby groźnej ingerencji antropogenicznej w system klimatyczny. Aby osiągnąć ten cel, wzrost średniej rocznej temperatury na powierzchni ziemi w skali światowej nie powinien przekroczyć 2°C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej. Czwarte sprawozdanie z oceny przygotowane przez Międzyrządowy Zespół do spraw Zmiany Klimatu (IPCC) pokazuje, że aby osiągnąć ten cel, rok 2020 musi być ostatnim rokiem wzrostu emisji gazów cieplarnianych w skali światowej.

Protokół z Kioto, ratyfikowany przez Unię w dniu 31 maja 2002 r.³, wszedł w życie dnia 16 lutego 2005 r. W protokole tym określono wiążące cele dla Unii i państw członkowskich (z wyłączeniem Malty i Cypru) w zakresie redukcji lub ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. W marcu 2007 r. Rada Europejska zobowiązała się również do zmniejszenia do 2020 r. łącznych emisji gazów cieplarnianych w UE o co najmniej 20 % poniżej poziomów z 1990 r. oraz o 30 %, pod warunkiem że inne kraje rozwinięte zobowiążą się do porównywalnej redukcji emisji, a bardziej zaawansowane gospodarczo kraje rozwijające się wniosą wkład stosownie do możliwości każdego z nich. Poprzez uzgodniony w grudniu 2008 r. pakiet klimatyczno-energetyczny wprowadzono do prawodawstwa zobowiązanie do redukcji emisji o 20 %. Cele te pojawiają się również w decyzji 2/CP.15 („porozumienie kopenhaskie”), którą Unia i państwa członkowskie zatwierdziły w dniu 28 stycznia 2010 r.

¹ Dz.U. L 49 z 19.2.2004, s. 1.

² Dz.U. L 33 z 7.2.1994, s. 11.

³ Dz.U. L 130 z 15.5.2002, s. 1.

Celem decyzji nr 280/2004/WE, zwanej dalej „decyzją dotyczącą mechanizmu monitorowania”, było ustanowienie mechanizmu monitorowania wszystkich nieobjętych protokołem montrealским antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze; ocena postępów dokonanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do ich zobowiązań na mocy UNFCCC i protokołu z Kioto, wdrożenie wymogów dotyczących sprawozdawczości na mocy UNFCCC i protokołu z Kioto; oraz zapewnienie terminowości, kompletności, dokładności, spójności, porównywalności i przejrzystości sprawozdawczości Unii i państw członkowskich do Sekretariatu UNFCCC.

Celem proponowanej zmiany jest:

- odzwierciedlenie w rozporządzeniu w sprawie mechanizmu monitorowania obowiązków sprawozdawczych wynikających z UNFCCC, protokołu z Kioto oraz późniejszych decyzji przyjętych na mocy tych instrumentów w odniesieniu do emisji gazów cieplarnianych oraz wsparcia finansowego i technologicznego na rzecz krajów rozwijających się;
- zapewnienie Unii i państwom członkowskim pomocy w wypełnianiu zobowiązań dotyczących łagodzenia skutków zmiany klimatu i we wdrażaniu pakietu klimatyczno-energetycznego;
- wspieranie tworzenia nowych instrumentów Unii w dziedzinie łagodzenia skutków zmiany klimatu i przystosowywania się do niej.

W niniejszym wniosku przewidziane jest także ulepszenie wymogów dotyczących monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych, wynikające z sześcioletniego doświadczenia w stosowaniu decyzji nr 280/2004/WE oraz jej przepisów wykonawczych, a mianowicie decyzji nr 2005/166/WE⁴, i doświadczenia w realizacji różnych wymogów UNFCCC.

- **Kontekst ogólny**

U podstaw konieczności zmiany decyzji dotyczącej mechanizmu monitorowania leżą następujące przyczyny:

- decyzja nr 280/2004/WE dotycząca mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto oraz jej przepisy wykonawcze są głównymi instrumentami dotyczącymi monitorowania, sprawozdawczości i weryfikacji w zakresie emisji gazów cieplarnianych. W instrumentach tych określono szczegóły sprawozdawczości w zakresie antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze, w zakresie informacji na temat krajowych programów redukcji emisji, prognoz emisji gazów cieplarnianych oraz polityki i środków odnoszących się do zmiany klimatu, zgodnie z UNFCCC.
- Sześć lat doświadczenia we wdrażaniu tych dwóch decyzji oraz doświadczenie uzyskane w trakcie negocjacji międzynarodowych i we wdrażaniu różnych wymogów UNFCCC wykazuje, że istnieją obszary, w których można wprowadzić znaczne ulepszenia. Ponadto potrzeba wzmocnienia działań łagodzących na

⁴ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 57.

poziomie UE i państw członkowskich oraz wypełniania nowych i planowanych zobowiązań krajowych i międzynarodowych, w tym strategii „Europa 2020”, wymaga poprawy systemu monitorowania i sprawozdawczości.

- Aby uwzględnić obawy dotyczące rosnącego zagrożenia zmianą klimatu na poziomie globalnym wskutek wzrostu stężenia gazów cieplarnianych w atmosferze, Unia wdraża i planuje szereg polityk i działań łagodzących tę zmianę. Tworzenie stałych ram monitorowania, oceny, sprawozdawczości i weryfikacji w zakresie emisji gazów cieplarnianych stanowi ważną część tego procesu, ponieważ umożliwia UE bardziej efektywne opracowanie i wdrożenie przyszłej polityki oraz ocenę i wykazanie, że UE wywiązuje się ze swoich zobowiązań.
- Na Konferencji Stron UNFCCC w Kopenhadze (15. Konferencja Stron) Unia i państwa członkowskie zobowiązały się do zapewnienia na rzecz krajów rozwijających się znacznego, szybkiego i długoterminowego finansowania działań związanych z klimatem i wsparcia technologicznego w tej dziedzinie. Na 16. Konferencji Stron w Cancún kraje uzgodniły (pkt 40 decyzji 1/CP.16), że w ramach UNFCCC każdy kraj musi poprawić sprawozdawczość w zakresie udzielania wsparcia finansowego, technologicznego i w dziedzinie budowania zdolności na rzecz krajów rozwijających się będących Stronami Konwencji. Lepsza sprawozdawczość jest niezbędna do uznania wysiłków Unii i państw członkowskich ukierunkowanych na wypełnianie swoich zobowiązań.

Zmiana decyzji dotyczącej mechanizmu monitorowania będzie w szczególności próbą rozwiązania następujących problemów:

- (1) Istniejący system monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych i działań łagodzących jest nieodpowiedni dla wdrożenia nowych wymogów wynikających z nowego prawodawstwa i rozwoju sytuacji międzynarodowej w kontekście UNFCCC;

W ramach pakietu klimatyczno-energetycznego, uzgodnionego przez Radę i Parlament Europejski w 2009 r., wprowadzono nowe, obowiązujące państwa członkowskie, wymogi dotyczące monitorowania i sprawozdawczości. Aby wprowadzić je w życie, wymogi te trzeba włączyć do istniejącego systemu monitorowania i sprawozdawczości. „Ustalenia z Cancún” (decyzja 1/CP.16) w ramach UNFCCC również obejmują wymóg poszerzenia sprawozdawczości w zakresie emisji i działań łagodzących w ramach działań następczych w odniesieniu do protokołu z Kioto.

- (2) Dane dostępne na szczeblu UE są niewystarczające dla wsparcia przyszłego opracowywania i wdrażania polityki;

W kilku obszarach/sektorach mających duże znaczenie dla redukcji emisji gazów cieplarnianych i dla podejmowania działań na poziomie UE nie zgromadzono jak dotąd danych, które mogłyby stanowić podstawę dla efektywnego opracowania i wdrożenia polityki, lub dane te są niewystarczające. Obszary te obejmują: a) transport morski; b) lotnictwo; c) użytkowanie gruntów, zmianę użytkowania gruntów i leśnictwo (LULUCF) oraz d) przystosowywanie się do zmiany klimatu.

- (3) Obecny system monitorowania i sprawozdawczości dotyczy emisji gazów cieplarnianych i działań łagodzących, ale nie uwzględnia nowych zobowiązań

wynikających z UNFCCC, związanych z udzielaniem wsparcia finansowego i technologicznego na rzecz krajów rozwijających się, ani nie zapewnia zgodności z tymi zobowiązaniami;

Unia przyjęła międzynarodowe zobowiązanie, że udzieli krajom rozwijającym się znacznego, szybkiego i długoterminowego finansowania działań związanych z klimatem i wsparcia technologicznego w tej dziedzinie. Przejrzyste i wyczerpujące informacje na temat rodzaju i kwoty udzielonego wsparcia są niezbędne dla zapewnienia widoczności Unii, skutecznego promowania przesłania Unii dotyczącego zmiany klimatu oraz wiarygodności w stosunku do jej partnerów międzynarodowych. Opisane wyżej problemy często prowadziły do ostrej krytyki ze strony innych krajów, które twierdziły, że Unia i jej państwa członkowskie nie wypełniają swoich zobowiązań. Problemy te wymagają zatem rozwiązania.

- (4) Do monitorowania postępów w realizacji celów w zakresie ograniczenia emisji, w szczególności w ramach strategii „Europa 2020”, konieczne są dodatkowe dane i informacje;

Do zasadniczych celów strategii „Europa 2020”, nowej, zintegrowanej strategii polityki gospodarczej Unii na rzecz wzrostu i zatrudnienia, należą unijne i krajowe cele w zakresie ograniczenia emisji.

- (5) Obserwuje się brak przejrzystości, terminowości, spójności, kompletności i porównywalności informacji zgłaszanych obecnie na mocy decyzji dotyczącej mechanizmu monitorowania;

Stosunkowo wysoki odsetek przypadków niezgodności w ciągu ostatnich lat wskazuje na to, że można byłoby zwiększyć przejrzystość, dokładność, spójność i skuteczność obecnego systemu monitorowania i sprawozdawczości.

- (6) Dotychczasowe doświadczenia wskazują, że istnieje pilna potrzeba uproszczenia i usprawnienia obecnych wymogów dotyczących sprawozdawczości.

Doświadczenia we wdrażaniu decyzji dotyczącej mechanizmu monitorowania wskazują na to, że pewne wymogi dotyczące sprawozdawczości nie doprowadziły do osiągnięcia oczekiwanych wyników lub informacji nie wykorzystywano w przewidywany sposób. Pokazały również, że powiązania między narzędziami sprawozdawczymi można byłoby udoskonalić.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Obecny mechanizm monitorowania jest ustanowiony na mocy decyzji nr 280/2004/WE, która zostanie uchylona na mocy niniejszego wniosku.

- **Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii**

Zmiana decyzji dotyczącej mechanizmu monitorowania:

- przyczynia się do osiągnięcia ogólnych celów pakietu klimatyczno-energetycznego dotyczących redukcji globalnych emisji gazów cieplarnianych, jest spójna z poszczególnymi instrumentami prawnymi przyjętymi jako część pakietu i ma na celu poprawę wdrożenia dodatkowych polityk w obszarach jeszcze w niewystarczającym stopniu objętych tym pakietem;

- jest zgodna z prowadzonymi na mocy UNFCCC dyskusjami w sprawie przyszłych systemów mierzenia, sprawozdawczości i weryfikacji w zakresie emisji, działań i udzielania wsparcia finansowego, zarówno w odniesieniu do zagadnień, których uwzględnienie proponowane jest w niniejszym wniosku, jak i obszarów wskazanych jako wymagające poprawy;
- jest zgodna ze strategią „Europa 2020”, której jednym z głównych celów jest zobowiązanie do ograniczenia emisji i która zawiera wymóg udostępniania zaktualizowanych i najnowszych informacji o działaniu w zakresie zmiany klimatu, w celu monitorowania postępów osiągniętych przez państwa członkowskie i Unię;
- jest zgodna z celami Unii dotyczącymi uproszczenia i lepszego uregulowania prawnego, ponieważ zmiana oparta jest na doświadczeniu we wdrażaniu i informacjach zwrotnych uzyskanych od zainteresowanych stron. Celem zmiany jest likwidacja zidentyfikowanych słabych punktów i rozwiązanie problemów, a także, w stosownych przypadkach, uproszczenie wymogów dotyczących sprawozdawczości. Nowe wymogi są dostosowane do istniejących kanałów sprawozdawczości i potrzeb w zakresie informacji oraz w pełni je uwzględniają.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCENA SKUTKÓW

- **Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów**

Poza spotkaniami ekspertów i warsztatami przeprowadzono internetowe konsultacje społeczne z zainteresowanymi stronami, obejmujące wszystkie aspekty planowanej zmiany decyzji nr 280/2004, które miały miejsce w okresie od dnia 7 marca 2011 r. do dnia 29 kwietnia 2011 r. Kwestionariusz internetowy udostępniono na stronach internetowych DG ds. Działań w dziedzinie Klimatu i „Twój głos w Europie”. Kwestionariusz był dostępny we wszystkich językach urzędowych. Poświęcono należytą uwagę informowaniu zainteresowanych stron o procesie konsultacji. Otrzymano odpowiedzi od osób fizycznych, administracji krajowych, organizacji pozarządowych, przedsiębiorstw prywatnych, grup branżowych i instytucji badawczej.

- **Wyniki procesu internetowych konsultacji społecznych**

Dane zgromadzone za pośrednictwem internetowych konsultacji z zainteresowanymi stronami wskazują na to, że obywatele UE są żywo zainteresowani informacjami na temat zmiany klimatu i popierają dalsze ulepszanie systemu sprawozdawczości, w szczególności w odniesieniu do kompletności i przejrzystości informacji. Ogólnie rzecz ujmując, respondenci stwierdzili, że mimo stosunkowo dobrej ilości i jakości informacji i danych dotyczących zmiany klimatu wciąż istnieje możliwość wprowadzenia ulepszeń, a większość respondentów uważa, że warto byłoby poprawić wymogi we wszystkich obszarach rozpatrywanych w niniejszej ocenie skutków. Wyniki konsultacji są dostępne w internecie⁵.

- **Konsultacje z państwami członkowskimi**

⁵ http://ec.europa.eu/clima/consultations/0008/index_en.htm

W latach 2009, 2010 i 2011 przeprowadzono dwa warsztaty, szereg technicznych i sektorowych spotkań ekspertów oraz zrealizowano kilka projektów w celu poinformowania państw członkowskich o zmianie decyzji dotyczącej mechanizmu monitorowania. Na tych spotkaniach państwa członkowskie zgodziły się, że konieczna jest zmiana decyzji dotyczącej mechanizmu monitorowania, aby uwzględnić rozwój sytuacji na poziomie unijnym i międzynarodowym oraz wnioski wyciągnięte w trakcie jej wdrażania. Państwa członkowskie obawiały się jednak, że skutkiem tego będzie zwiększenie obciążeń administracyjnych.

Siedem państw członkowskich (Finlandia, Hiszpania, Niderlandy, Niemcy, Słowacja, Szwecja i Węgry) zaproponowało przekazanie informacji na temat obciążenia i kosztów administracyjnych. Konsultacje z tymi państwami członkowskimi przeprowadzono dwukrotnie przy pomocy kwestionariuszy. Tylko 5 państw (Finlandia, Niderlandy, Niemcy, Szwecja i Węgry) przekazało jednak odpowiedzi na drugi kwestionariusz. Niski odsetek odpowiedzi na drugi kwestionariusz był spowodowany głównie faktem, że pytania dotyczyły przede wszystkim nowych przepisów, które wprowadzone zostaną na mocy nowego rozporządzenia w sprawie mechanizmu monitorowania. Tak więc państwa członkowskie miały trudność z oszacowaniem potencjalnego obciążenia administracyjnego. W ramach działań następczych i zgodnie z radą grupy koordynacyjnej ds. oceny skutków skontaktowano się z przedstawicielami państw członkowskich telefonicznie i za pośrednictwem poczty elektronicznej w celu uzyskania dodatkowych danych lub wyjaśnienia przedstawionych informacji. Dzięki temu procesowi opracowano ostateczne dane dotyczące obciążenia administracyjnego, które stanowią podstawę oceny skutków.

- **Ocena skutków**

W ramach oceny skutków zbadano kilka kwestii, w tym:

- przegląd UE i cyklu stosowania na mocy decyzji dotyczącej wspólnego wysiłku redukcyjnego;
- wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie emisji z międzynarodowego transportu morskiego;
- wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie wpływu transportu lotniczego na klimat na świecie wynikającego z emisji gazów innych niż CO₂;
- wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie przystosowywania się do zmiany klimatu;
- dodatkowe wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie LULUCF;
- wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie wsparcia finansowego i technologicznego na rzecz krajów rozwijających się;
- spójność z innymi instrumentami prawnymi UE dotyczącymi czynników zanieczyszczenia powietrza i usprawnień w oparciu o wcześniejsze doświadczenia związane z wdrożeniem.

W ocenie skutków rozważono różne warianty strategiczne w odniesieniu do każdego z tych zagadnień. Szczegółowo przeanalizowano potencjalne skutki gospodarcze i oddziaływanie na środowisko. Szczegółową ocenę wariantów przedstawiono w ocenie skutków towarzyszącej

wnioskowi, która będzie dostępna pod adresem: http://ec.europa.eu/clima/studies/gas/index_en.htm.

- **Krótki opis proponowanych działań**

Głównym celem niniejszego rozporządzenia jest zapewnienie Unii i jej państwom członkowskim pomocy w wypełnieniu krajowych, unijnych i międzynarodowych zobowiązań i celów oraz w dalszym kształtowaniu polityki poprzez przejrzystą, dokładną, spójną, porównywalną i kompletną sprawozdawczość.

Istniejące wymogi międzynarodowe dotyczące sprawozdawczości już obejmują wymóg przedstawiania rocznych sprawozdań na temat emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji związanych z klimatem (prognozy, działania łagodzące, wsparcie udzielane krajom rozwijającym się, przystosowywanie się) co cztery lata. Taką sprawozdawczość od dawna uważa się jednak za niewystarczającą. Istnieją silne międzynarodowe naciski na rzecz poprawienia istniejących wymogów dotyczących sprawozdawczości, ich poszerzenia oraz zwiększenia częstotliwości przedstawiania sprawozdań. Jest to szczególnie ważne w tym krytycznym okresie, w którym wydarzenia gospodarcze mają znaczący wpływ na rozwój polityki łagodzenia skutków zmiany klimatu i w którym zapewnienie wczesnych sygnałów ostrzegawczych może mieć istotny wpływ na zdolność danego kraju do podjęcia działań i może zagwarantować, że trwały wzrost gospodarczy pozostanie oddzielony od emisji gazów cieplarnianych. Właśnie te obawy przełożono na konkretne wymogi zawarte w ostatnich ustaleniach międzynarodowych z Cancún (decyzja 1/CP.16), zgodnie z którymi rzeczywiście wymaga się przedstawiania co dwa lata dużej ilości wiarygodnych i wyczerpujących informacji (na temat prognoz, działań łagodzących, wsparcia udzielanego krajom rozwijającym się), tak aby stanowiły one podstawę zobowiązań, które Strony postanowiły podjąć. Międzynarodowe wymogi uzupełniają również niedawno ustalone wymagania na poziomie UE zawarte w pakiecie klimatyczno-energetycznym, gdzie także wyraźnie przyznano, że istnieje konieczność zapewnienia lepszych i bardziej aktualnych danych i informacji. Wreszcie gromadzenie większej ilości aktualnych informacji pochodzących z państw członkowskich, szczególnie w odniesieniu do prognoz emisji gazów cieplarnianych i działań łagodzących, przyczyni się do realizacji strategii „Europa 2020”, w której do głównych celów należą cele dotyczące ograniczenia emisji na poziomie europejskim i krajowym. W tym kontekście w niniejszym rozporządzeniu proponuje się rozszerzenie ram monitorowania, sprawozdawczości i przeglądu w UE, umożliwiając tym samym realizację zobowiązań krajowych i międzynarodowych oraz wdrożenie aktualnej polityki, jak również efektywny dalszy rozwój polityki.

Ze względu na niepewność związaną z systemem klimatycznym po protokole z Kioto oraz na potrzebę rocznego cyklu stosowania w odniesieniu do wdrożenia decyzji dotyczącej wspólnego wysiłku redukcyjnego, niniejszy wniosek obejmuje ustanowienie na poziomie Unii procedury przeglądu danych dotyczących gazów cieplarnianych przedłożonych przez państwa członkowskie, zapewniając w ten sposób ocenę zgodności z celami tej decyzji w sposób kompleksowy, przejrzysty, wiarygodny i terminowy, jak przewidziano w pakiecie klimatyczno-energetycznym.

We wniosku przyjmuje się ostrożne podejście do sprawozdawczości w zakresie emisji z międzynarodowego transportu morskiego i sektora LULUCF, gdzie zarówno w Unii, jak i na poziomie międzynarodowym nadal trwają debaty polityczne. Gwarantuje to, że mechanizm monitorowania zapewnia odpowiednie ramy na potrzeby określenia szczegółowych wymogów dotyczących sprawozdawczości na późniejszym etapie, gdy konkretny rezultat

polityki zostanie osiągnięty, czy to na poziomie międzynarodowym, czy unijnym. Zapewnia to spójność z przyszłymi ramami polityki, pozwala uniknąć powielania wysiłków i gwarantuje, że Unia jest w stanie wdrożyć szczegółowe wymagania w sposób najbardziej efektywny.

Wniosek zapewnia spójność z istniejącą polityką Unii w dziedzinie wpływu transportu lotniczego na klimat na świecie wynikającego z emisji gazów innych niż CO₂, ponieważ zawiera wymóg, zgodnie z którym Komisja musi co dwa lata oceniać ten wpływ w oparciu o najnowsze dostępne dane dotyczące emisji i osiągnięcia naukowe. Takie podejście różni się od rodzajów podejścia przeanalizowanych w ocenie skutków i odzwierciedla użyteczny wkład otrzymany przez inne służby Komisji w trakcie procesu konsultacji pomiędzy służbami. Ujęto je we wniosku, ponieważ uznano, że pozwoli to osiągnąć równoważne korzyści przy znacznie niższym obciążeniu administracyjnym.

W odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie prognoz, polityki i środków wniosek zawiera wymóg corocznego przekazywania sprawozdań, aby umożliwić roczną ocenę zobowiązań podejmowanych przez UE na poziomie krajowym i międzynarodowym, ale również aby umożliwić podejmowanie szybkich i skutecznych działań naprawczych. Należy zauważyć, że wiele państw członkowskich już zgłasza aktualne informacje co roku, jeżeli uzna, że informacje przedłożone w poprzednim roku są nieaktualne. We wniosku przyjmuje się pragmatyczne podejście, ponieważ nie zawiera on wymogu przekazywania Komisji powielających się informacji podstawowych, ale raczej ma na celu zagwarantowanie, że istniejące techniczne sprawozdania wprowadzające są udostępniane opinii publicznej.

W odniesieniu do wsparcia finansowego i technologicznego we wniosku przewiduje się rozszerzenie sprawozdawczości na podstawie wspólnych metod, zgodnie z obowiązkiem Unii dotyczącym zapewnienia przejrzystych i kompletnych informacji na temat wsparcia finansowego i technologicznego udzielanego krajom rozwijającym się.

Roczna sprawozdawczość dotycząca działań przystosowawczych pomoże w określeniu działań podejmowanych przez państwa członkowskie i w opracowaniu ogólnounijnej strategii przystosowawczej. Zapewni również informacje i dane na potrzeby unijnego systemu wymiany informacji, który będzie użytecznym narzędziem dla decydentów krajowych, regionalnych i lokalnych. Zgodnie z oceną skutków jest to efektywny wariant, ponieważ wiąże się z ograniczonym obciążeniem administracyjnym gwarantując jednocześnie, że Unia jest w stanie lepiej wypełniać międzynarodowe obowiązki sprawozdawcze.

Wreszcie we wniosku przewiduje się rozszerzenie istniejących systemów krajowych w państwach członkowskich w celu uwzględnienia sprawozdawczości w zakresie prognoz, polityki i środków oraz zapewnia się spójność z innymi instrumentami prawnymi dotyczącymi czynników zanieczyszczenia powietrza. Jest to skuteczny krok naprzód, ponieważ pomimo związanego z tym obciążenia doprowadzi w dłuższej perspektywie do poprawy zgodności, uproszczenia i obniżenia kosztów. We wniosku zawarte są również przepisy w zakresie lepszego zapewniania jakości / kontroli jakości oraz wprowadzone są uproszczone wzory sprawozdań i wytyczne służące poprawie jakości i zwiększeniu kompletności przekazywanych danych, a także uproszczeniu istniejących wymogów dotyczących sprawozdawczości bez powodowania zbędnego obciążenia administracyjnego.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Podstawa prawna**

Podstawą prawną wniosku legislacyjnego jest art. 192 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Wniosek służy realizacji słusznego celu w ramach art. 191 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a mianowicie przeciwdziałaniu zmianie klimatu (łagodzeniu skutków zmiany klimatu i przystosowywaniu się do zmiany klimatu). Celem wniosku jest poprawa dostępności informacji na potrzeby kształtowania polityki Unii i procesu decyzyjnego oraz zwiększenie koordynacji i spójności sprawozdawczości Unii i państw członkowskich na mocy UNFCCC. Celu tego nie można osiągnąć stosując mniej restrykcyjne środki. Wniosek nie ma wpływu na obecny ogólny podział obowiązków pomiędzy Unią a państwami członkowskimi w dziedzinie monitorowania, gromadzenia danych i sprawozdawczości, ustanowiony na mocy decyzji dotyczącej mechanizmu monitorowania.

- **Zasada pomocniczości**

Aby działanie UE było uzasadnione, konieczne jest przestrzeganie zasady pomocniczości:

(a) *Transnarodowy charakter problemu (test konieczności)*

Transnarodowy charakter zmiany klimatu jest ważnym elementem oceny tego, czy działanie Unii jest konieczne. Same działania krajowe nie doprowadziłyby do osiągnięcia zgodności ze zobowiązaniami uzgodnionymi na szczeblu międzynarodowym i nie wystarczyłyby do osiągnięcia celów wyznaczonych na mocy decyzji dotyczącej wspólnego wysiłku redukcyjnego. Konieczne jest zatem, aby Unia utworzyła ramy umożliwiające spełnienie wymogów międzynarodowych i unijnych, zapewniając w miarę możliwości zharmonizowaną sprawozdawczość. Poprawa efektywności sprawozdawczości wymagająca koordynacji wielu różnych instrumentów, oraz terminowości i jakości sprawozdawczości na mocy UNFCCC w odniesieniu do opracowywania danych z wszystkich 27 państw członkowskich również wymaga koordynacji na szczeblu Unii.

(b) *Test efektywności (wartość dodana)*

Poza faktem, że większość proponowanych zmian wynika z istniejących lub planowanych wymogów unijnych i międzynarodowych, działanie na poziomie Unii przyniosłoby ze względu na swoją efektywność wyraźne korzyści w porównaniu z działaniem na poziomie krajowym. Ponieważ nadrzędne zobowiązania dotyczące klimatu podejmowane są na poziomie Unii, bardziej efektywne jest opracowanie potrzebnych narzędzi sprawozdawczych także na poziomie Unii. Ponadto rozwiązywanie zidentyfikowanych problemów, takich jak problemy dotyczące jakości i terminowości sprawozdawczości Unii i państw członkowskich, wymaga skoordynowania danych i metodologii we wszystkich 27 państwach członkowskich, co można efektywniej przeprowadzić na poziomie Unii.

Doświadczenie, w szczególności w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych na mocy UNFCCC, wykazuje, że decyzja dotycząca mechanizmu monitorowania znacząco przyczyniła się do ułatwienia i realizowania sprawozdawczości dobrej jakości. Dodatkowe kontrole i analizy danych pochodzących z państw członkowskich na mocy decyzji dotyczącej mechanizmu monitorowania przyczyniły się do zapewnienia lepszej jakości sprawozdawczości na mocy UNFCCC, stanowiły dla państw członkowskich

czynną pomoc w wypełnianiu ich zobowiązań i ogromnie przyczyniły się również do ograniczenia liczby przypadków niezgodności w ramach UNFCCC. Zasadniczą rolę odgrywa także dodatkowy poziom egzekwowania zgodności, wynikający z możliwości wszczęcia przez Komisję postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

Oczekuje się, że rozszerzenie sprawozdawczości w ramach zmienionego mechanizmu monitorowania na nowe obszary objęte UNFCCC, takie jak wsparcie finansowe i technologiczne, przyniesie podobne znaczące korzyści. Sprawozdawczość w ramach zmienionego mechanizmu monitorowania pozwoli na bardziej szczegółową ocenę i analizę danych przedstawianych przez państwa członkowskie oraz zagwarantuje, że luki i słabe punkty będą wyraźnie określone, a w celu ich zlikwidowania podejmowane będą konkretne działania. Są to dwie dziedziny sprawozdawczości, które mają zasadnicze znaczenie dla międzynarodowej wiarygodności Unii. Ponadto sprawozdawczość w ramach zmienionego mechanizmu monitorowania zapewni przynajmniej pewne wspólne normy minimalne, ponieważ informacje zgłaszano dotąd w sposób dość niespójny. Wreszcie stosowanie postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego będzie miało znaczenie dla zagwarantowania, że wszelkie pozostałe kwestie są rozwiązywane wewnątrz Unii, a nie w ramach UNFCCC, w przypadku gdy konsekwencje polityczne i prawne mogą być poważne.

W odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie przystosowywania się do zmiany klimatu zmieniony mechanizm monitorowania przyniesie korzyści podobne do tych wymienionych powyżej, przy czym dodatkową zaletą będzie to, że zapewni on również platformę wymiany najlepszych praktyk. Ponieważ przystosowywanie się do zmiany klimatu jest wspólnym problemem wszystkich państw członkowskich, centralizacja przekazywania informacji będzie korzystna dla zrozumienia potrzeb w tej dziedzinie oraz określenia najlepszych praktyk i luk, które można byłoby zlikwidować albo poprzez działanie na poziomie Unii, albo przez współpracę między państwami członkowskimi.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów w zakresie poprawy jakości danych dotyczących zmiany klimatu i zapewniania zgodności w ramach wymogów międzynarodowych i unijnych.

Wniosek jest proporcjonalny do ogólnego celu Unii, jakim jest osiągnięcie przewidzianych w protokole z Kioto celów w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz celów Unii zawartych w pakiecie klimatyczno-energetycznym, porozumieniu kopenhaskim i decyzji 1/CP.16 („ustalenia z Cancún”).

Wniosek przewiduje wprowadzenie mechanizmu monitorowania, który pod względem praktyki i procedur jest podobny do mechanizmu już wdrożonego na mocy decyzji nr 280/2004/WE.

4. WPLYW NA BUDŻET

Jak określono w ocenie skutków finansowych towarzyszącej niniejszemu rozporządzeniu, rozporządzenie zostanie wykonane w ramach istniejącego budżetu i nie będzie miało wpływu na wieloletnie ramy finansowe.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Klauzula przeglądu/rewizji/wygaśnięcia**

Wniosek zawiera przepis umożliwiający Komisji dokonanie przeglądu niniejszego rozporządzenia w kontekście przyszłych decyzji dotyczących UNFCCC i protokołu z Kioto lub innego prawodawstwa unijnego. W razie konieczności Komisja proponuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie zmiany do niniejszego rozporządzenia, zmieni istniejące akty delegowane lub przyjmie nowe.

Wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, istotnych dla zmiany klimatu

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁶,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁷,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto⁸ ustanowiono ramy monitorowania antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze, oceny postępu w wypełnianiu zobowiązań dotyczących tych emisji oraz wdrażaniu wymogów dotyczących monitorowania i sprawozdawczości na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu („UNFCCC”)⁹ i protokołu z Kioto¹⁰ w Unii Europejskiej. Aby uwzględnić ostatni i przyszły rozwój sytuacji na poziomie międzynarodowym w kontekście UNFCCC i protokołu z Kioto oraz aby wdrożyć nowe wymogi dotyczące monitorowania i sprawozdawczości wprowadzone prawodawstwem Unii, należy zastąpić tę decyzję. Decyzję nr 280/2004/WE należy zastąpić rozporządzeniem ze względu na szerszy zakres prawodawstwa, włączenie dodatkowych kategorii podmiotów, których dotyczą obowiązki, bardziej złożony i wysoce techniczny charakter wprowadzonych

⁶ Dz.U. C z, s. .

⁷ Dz.U. C z, s. .

⁸ Dz.U. L 49 z 19.2.2004, s. 1.

⁹ Dz.U. L 33 z 7.2.1994, s. 13.

¹⁰ Dz.U. L 130 z 15.5.2002, s. 4.

przepisów, większą potrzebę istnienia jednolitych zasad mających zastosowanie w całej Unii, a także w celu ułatwienia wdrożenia.

- (2) Ostatecznym celem UNFCCC jest osiągnięcie stabilizacji stężeń gazów cieplarnianych w powietrzu na poziomie, który zapobiegłby groźnej ingerencji antropogenicznej w system klimatyczny. Aby osiągnąć ten cel, wzrost średniej rocznej temperatury na powierzchni ziemi w skali światowej nie powinien przekroczyć 2 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej.
- (3) Istnieje potrzeba dokładnego monitorowania i sprawozdawczości, a także dokonywania regularnej oceny w zakresie emisji gazów cieplarnianych w Unii i państwach członkowskich oraz ich wysiłków na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu.
- (4) Decyzja 1/CP.15 Konferencji Stron UNFCCC („decyzja 1/CP.15” lub „porozumienie kopenhaskie”) i decyzja 1/CP.16 Konferencji Stron UNFCCC („decyzja 1/CP.16” lub „ustalenia z Cancún”) znacznie przyczyniły się do postępów w sprostaniu w zrównoważony sposób wyzwaniom wynikającym ze zmiany klimatu. Decyzjami tymi wprowadzono nowe wymogi dotyczące monitorowania i sprawozdawczości, które mają zastosowanie do realizacji ambitnych celów w zakresie redukcji emisji, do czego zobowiązały się Unia i państwa członkowskie, jak również zapewniono wsparcie krajom rozwijającym się. W decyzjach tych uznano również znaczenie zajęcia się kwestią przystosowywania się do zmiany klimatu na równi z łagodzeniem tej zmiany. Decyzja 1/CP.16 zawiera również wymóg opracowania przez kraje rozwinięte strategii lub planów rozwoju niskoemisyjnego. Oczekuje się, że takie strategie lub plany przyczynią się do budowania społeczeństwa niskoemisyjnego oraz zapewnią dalszy duży wzrost i zrównoważony rozwój. Niniejsze rozporządzenie powinno ułatwiać, poprzez akty delegowane przyjmowane na jego mocy, wdrożenie tych i przyszłych wymogów dotyczących monitorowania i sprawozdawczości, wynikających z przyszłych decyzji lub zatwierdzenia międzynarodowego porozumienia na mocy UNFCCC.
- (5) Pakiet klimatyczno-energetyczny przyjęty w 2009 r., w szczególności zaś decyzja nr 406/2009/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych¹¹ i dyrektywa 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych¹², oznaczają kolejne stanowcze zobowiązanie Unii i państw członkowskich do znaczącej redukcji emisji gazów cieplarnianych. Unijny system monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji również powinien zostać zaktualizowany w świetle nowych wymogów wprowadzonych tym prawodawstwem.
- (6) UNFCCC zobowiązuje Unię i jej państwa członkowskie do opracowania, regularnej aktualizacji, publikacji i przedstawiania na Konferencji Stron krajowych sprawozdań dotyczących antropogenicznych emisji wszystkich gazów cieplarnianych,

¹¹ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 136.

¹² Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 63.

nieobjętych Protokołem montrealским w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową z 1987 r. uzupełniającym Konwencję wiedeńską o ochronie warstwy ozonowej („protokół montrealский”)¹³, według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze, przy zastosowaniu porównywalnych metod uzgodnionych przez Konferencję Stron.

- (7) W art. 5 ust. 1 protokołu z Kioto wymaga się od Unii i państw członkowskich ustanowienia i utrzymania krajowego systemu szacowania antropogenicznych emisji wszystkich gazów cieplarnianych, nieobjętych protokołem montrealским, według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze, mając na uwadze zapewnienie wdrożenia innych przepisów protokołu z Kioto. Decyzja 1/CP.16 również zawiera wymóg ustanowienia rozwiązań krajowych w celu szacowania antropogenicznych emisji wszystkich gazów cieplarnianych, nieobjętych protokołem montrealским, według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze. Niniejsze rozporządzenie powinno umożliwiać realizację obu tych wymogów.
- (8) Doświadczenia z wdrożenia decyzji nr 280/2004/WE pokazały potrzebę zwiększenia synergii i spójności ze sprawozdawczością prowadzoną na mocy innych instrumentów prawnych, w szczególności dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE¹⁴, rozporządzenia (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 października 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniającym dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE¹⁵, dyrektywy 2001/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza¹⁶, rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych¹⁷ i rozporządzenia (WE) nr 1099/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 października 2008 r.¹⁸ w sprawie statystyki energii. Podczas gdy upraszczanie wymogów dotyczących sprawozdawczości będzie wymagało zmiany poszczególnych instrumentów prawnych, stosowanie spójnych danych na potrzeby sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych jest niezbędne do zapewnienia jakości sprawozdawczości w zakresie emisji.
- (9) W czwartym sprawozdaniu oceniającym Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPPC) określono współczynnik globalnego ocieplenia w odniesieniu do trifluorku azotu („NF₃”), który jest około 17 000 razy wyższy niż odpowiedni współczynnik dotyczący CO₂. NF₃ jest coraz częściej wykorzystywany w przemyśle elektronicznym jako substytut perfluorowęglowodorów („PFC”) i heksafluorku siarki (SF₆). Zgodnie z art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej unijna polityka ochrony środowiska musi być oparta na zasadzie ostrożności. Zasada

¹³ Dz.U. L 297 z 31.10.1988, s. 21.

¹⁴ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

¹⁵ Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 1.

¹⁶ Dz.U. L 309 z 27.11.2001, s. 22.

¹⁷ Dz.U. L 161 z 14.6.2006, s. 1.

¹⁸ Dz.U. L 304 z 4.11.2008, s. 1.

ta wymaga monitorowania NF_3 w celu oceny poziomu emisji w Unii oraz, jeśli to konieczne, określenia działań łagodzących.

- (10) Dane obecnie zgłaszane w krajowych wykazach gazów cieplarnianych oraz rejestrach krajowych i unijnych nie wystarczają do określenia, na poziomie państw członkowskich, emisji CO_2 z cywilnej działalności lotniczej na poziomie krajowym, które nie są objęte dyrektywą 2003/87/WE. Przyjmując obowiązki sprawozdawcze, Unia nie powinna nakładać na państwa członkowskie oraz małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) obciążeń, które są nieproporcjonalne do zamierzonych celów. Emisje CO_2 z lotów nieobjętych dyrektywą 2003/87/WE stanowią jedynie bardzo niewielką część całkowitych emisji gazów cieplarnianych i ustanowienie systemu sprawozdawczości w odniesieniu do tych emisji byłoby nadmiernie uciążliwe w świetle istniejących wymogów dotyczących szerzej rozumianego sektora zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE. W związku z tym dla celów art. 3 i art. 7 ust. 1 decyzji nr 406/2009/WE emisje CO_2 z kategorii źródeł IPCC „1.A.3.A lotnictwo cywilne” powinny być traktowane jako równe zero.
- (11) Chociaż emisje i usuwanie gazów cieplarnianych związane z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem („LULUCF”) wliczają się do unijnego celu w zakresie redukcji emisji na mocy protokołu z Kioto, nie są one częścią celu polegającego na redukcji emisji o 20 % do 2020 r. w ramach pakietu klimatyczno-energetycznego. Zgodnie z decyzją nr 406/2009/WE i dyrektywą 2003/87/WE Komisja ma obowiązek oceny sposobów uwzględnienia LULUCF w celu wyznaczonym na 2020 r. Termin tego zadania uzależniono od wyniku negocjacji w sprawie międzynarodowego porozumienia w sprawie zmiany klimatu. W przypadku braku takiego porozumienia na koniec 2010 r. Komisja może złożyć wniosek, tak aby proponowany akt prawny wszedł w życie od 2013 r. Niniejsze rozporządzenie powinno umożliwić realizację wymogów dotyczących sprawozdawczości zawartych w porozumieniu międzynarodowym lub w takim prawodawstwie unijnym.
- (12) Unia i państwa członkowskie powinny dążyć do dostarczania najbardziej aktualnych informacji na temat swoich emisji gazów cieplarnianych, w szczególności w ramach strategii „Europa 2020” i w terminach przewidzianych w niej. Niniejsze rozporządzenie powinno umożliwić przygotowanie takich oszacowań w możliwie najkrótszych ramach czasowych poprzez zastosowanie danych statystycznych i innych informacji.
- (13) Wymogi dotyczące monitorowania przez państwa członkowskie emisji z transportu morskiego i sprawozdawczości w tym zakresie należy przyjąć w sposób uzupełniający wszelkie wymogi uzgodnione w UNFCCC i spójny z nimi lub, w miarę możliwości, z wymogami mającymi zastosowanie do statków określonymi w kontekście Międzynarodowej Organizacji Morskiej („IMO”) lub poprzez unijny środek dotyczący emisji gazów cieplarnianych z transportu morskiego. Takie monitorowanie i sprawozdawczość pozwoliłyby na lepsze zrozumienie tych emisji i wspierałyby efektywne wdrożenie polityki.
- (14) Doświadczenie zdobyte w wyniku wdrożenia decyzji nr 280/2004/WE wskazuje na potrzebę poprawy przejrzystości, dokładności, spójności, kompletności i porównywalności informacji zgłaszanych w odniesieniu do polityk, środków i prognoz. Decyzja nr 406/2009/WE zawiera wymóg, aby państwa członkowskie

zgłaszały przewidywane postępy w realizacji obowiązków na mocy tej decyzji, w tym informacje o polityce krajowej, środkach i prognozach krajowych. W strategii „Europa 2020” określono zintegrowany program polityki gospodarczej, zgodnie z którym Unia i państwa członkowskie muszą dokładać dalszych starań w odniesieniu do terminowej sprawozdawczości w zakresie polityki i środków w dziedzinie zmiany klimatu oraz ich przewidywanych skutków dla emisji. Utworzenie systemów krajowych na poziomie Unii i państw członkowskich w połączeniu z bardziej precyzyjnymi wytycznymi dotyczącymi sprawozdawczości powinno znacząco przyczynić się do osiągnięcia tych celów. Aby zagwarantować, że Unia spełnia swoje międzynarodowe i wewnętrzne wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie prognoz dotyczących gazów cieplarnianych, oraz ocenić jej postępy w realizacji międzynarodowych i wewnętrznych zobowiązań i obowiązków, Komisja powinna również przygotować i stosować szacunkowe prognozy w odniesieniu do gazów cieplarnianych.

- (15) Monitorowanie postępów i działań państw członkowskich w zakresie przystosowywania się do zmiany klimatu wymaga przekazywania przez te państwa ulepszonych informacji. Informacje te są niezbędne do opracowania kompleksowej unijnej strategii dostosowawczej w następstwie opublikowania białej księgi zatytułowanej „Adaptacja do zmian klimatu: europejskie ramy działania”.¹⁹ Sprawozdawczość w zakresie informacji na temat przystosowywania się do zmiany klimatu umożliwi państwom członkowskim prowadzenie wymiany najlepszych praktyk i ocenianie ich potrzeb i poziomu gotowości do przeciwdziałania zmianie klimatu.
- (16) Zgodnie z decyzją 1/CP.15 Unia i państwa członkowskie zobowiązały się do zapewnienia znacznego finansowania na potrzeby wspierania działań dotyczących przystosowywania się do zmiany klimatu i łagodzenia tej zmiany w krajach rozwijających się. Zgodnie z pkt 40 decyzji 1/CP.16 każdy kraj rozwinięty będący Stroną UNFCCC musi poprawić sprawozdawczość w zakresie udzielania wsparcia finansowego, technologicznego i w dziedzinie budowania zdolności na rzecz krajów rozwijających się będących Stronami Konwencji. Lepsza sprawozdawczość jest niezbędna do uznania wysiłków Unii i państw członkowskich na rzecz wypełniania ich zobowiązań. W decyzji 1/CP.16 ustanowiono także nowy mechanizm technologii w celu zwiększenia międzynarodowego transferu technologii. Niniejsze rozporządzenie powinno zapewniać udostępnianie wiarygodnych i aktualnych informacji na temat działań dotyczących transferu technologii do krajów rozwijających się.
- (17) W wyniku zmian wprowadzonych w dyrektywie 2008/101/WE²⁰ dyrektywa 2003/87/WE obecnie stanowi, że system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej stosuje się również do działalności lotniczej. Dyrektywa ta zawiera przepisy dotyczące wykorzystania dochodów ze sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji, sprawozdawczości w zakresie wykorzystywania przez państwa członkowskie dochodów z aukcji uprawnień do emisji i działań podejmowanych w celu sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji lotniczych na mocy art. 3d ust. 1 lub 2 tej dyrektywy w celu monitorowania, że 100 % tych dochodów

¹⁹ COM(2009) 147 wersja ostateczna.

²⁰ Dz.U. L 8 z 13.1.2009, s. 3.

lub równoważną kwotę wykorzystuje się na potrzeby co najmniej jednego z działań, o których mowa w art. 3d ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE. W wyniku zmian wprowadzonych w dyrektywie 2009/29/WE dyrektywa 2003/87/WE obecnie również zawiera wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie wykorzystywania dochodów z aukcji, z których co najmniej 50 % należy wykorzystać na potrzeby co najmniej jednej z działalności, o których mowa w art. 10 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE. Przejrzystość w zakresie wykorzystywania dochodów z aukcji uprawnień do emisji na mocy dyrektywy 2003/87/WE jest kluczowym elementem stanowiącym podstawę zobowiązań Unii. W ramach sprawozdawczości w zakresie wykorzystywania tych dochodów należy przedstawiać dowody na faktycznie wydatkowane kwoty, na to, że dochody są przeznaczone na wydatkowanie za pomocą bezpośrednich inwestycji w projekty, funduszy inwestycyjnych lub polityki wsparcia podatkowego lub finansowego, oraz rodzaj tej polityki, projektów lub funduszy i odniesienie do nich.

- (18) UNFCCC zobowiązuje Unię i jej państwa członkowskie do opracowania, regularnego aktualizowania, publikowania i przekazywania Konferencji Stron komunikatów krajowych i sprawozdań dwuletnich przy użyciu wskazówek, metodyki i wzorów uzgodnionych przez Konferencję Stron. W decyzji 1/CP.16 wzywa się do zwiększenia sprawozdawczości w zakresie celów dotyczących łagodzenia zmiany klimatu oraz w zakresie udzielania wsparcia finansowego, technologicznego i w dziedzinie budowania zdolności na rzecz krajów rozwijających się będących Stronami Konwencji.
- (19) W decyzji nr 406/2009/WE przekształcono obecny roczny cykl sprawozdawczy w roczny cykl zobowiązań wymagający kompleksowego przeglądu wykazu gazów cieplarnianych w państwach członkowskich w krótszym czasie niż obecny przegląd wykazów w ramach UNFCCC, w celu umożliwienia wykorzystywania mechanizmów elastyczności i, w miarę potrzeby, stosowania działań naprawczych na koniec każdego odpowiedniego roku. Biorąc pod uwagę niepewność co do przyszłego rozwoju sytuacji w ramach UNFCCC i protokołu z Kioto, konieczne jest ustanowienie na poziomie Unii procesu przeglądu wykazów gazów cieplarnianych przedłożonych przez państwa członkowskie, aby zagwarantować, że zgodność ze zobowiązaniami na mocy decyzji nr 406/2009/WE oceniana jest w sposób wiarygodny, spójny, przejrzysty i terminowy.
- (20) Wiele elementów technicznych związanych ze sprawozdawczością w zakresie emisji gazów cieplarnianych i usuwania przez pochłaniacze, takich jak współczynniki ocieplenia globalnego, zakres zgłoszonych gazów cieplarnianych i wytyczne IPCC w zakresie metodyki, które należy stosować do przygotowania krajowych wykazów gazów cieplarnianych, jest obecnie przedmiotem dyskusji w ramach procesu UNFCCC. Skutkiem zmiany tych elementów metodologicznych w kontekście procesu UNFCCC i późniejszych ponownych obliczeń szeregów czasowych emisji gazów cieplarnianych może być zmiana poziomu emisji gazów cieplarnianych i tendencji w tych emisjach. Komisja powinna monitorować takie zmiany na szczeblu międzynarodowym i, w razie potrzeby, zaproponować zmianę niniejszego rozporządzenia w celu zapewnienia spójności z metodykami stosowanymi w kontekście procesu UNFCCC.
- (21) Emisje gazów cieplarnianych w zgłaszanych szeregach czasowych powinny być szacowane przy użyciu tych samych metod. Bazowe dane dotyczące działalności i

współczynniki emisji należy uzyskiwać i wykorzystywać w sposób spójny, dopilnowując, aby w wyniku zmiany metod szacowania lub założeń nie wprowadzono zmian w tendencjach w zakresie emisji. Ponowne obliczenia należy wykonywać zgodnie z przyjętymi wytycznymi i powinny być one przeprowadzane w celu poprawy spójności, dokładności i kompletności zgłaszanych szeregów czasowych, a także wdrożenia bardziej szczegółowych metod. W przypadku zmiany metody lub sposobu gromadzenia bazowych danych o działalności i współczynników emisji, państwa członkowskie powinny ponownie obliczyć wykazy w odniesieniu do zgłoszonych szeregów czasowych i ocenić potrzebę ponownych obliczeń na podstawie przyczyn określonych w uzgodnionych wytycznych, w szczególności w odniesieniu do kluczowych kategorii. W niniejszym rozporządzeniu należy określić, czy i na jakich warunkach skutki tych ponownych obliczeń są brane pod uwagę.

- (22) Transport lotniczy ma wpływ na klimat na świecie poprzez uwalnianie dwutlenku węgla (CO₂), ale także przez inne emisje i mechanizmy, w tym emisje tlenków azotu i wspomaganie tworzenia się chmur pierzastych. W świetle szybko rozwijającej się wiedzy naukowej na temat tych skutków należy w kontekście niniejszego rozporządzenia regularnie przeprowadzać aktualną ocenę wpływu transportu lotniczego na klimat na świecie wynikającego z emisji gazów innych niż CO₂.
- (23) Europejska Agencja Środowiska (EEA) ma na celu wspieranie zrównoważonego rozwoju oraz zapewnianie pomocy w osiąganiu znaczącej i wymiernej poprawy stanu środowiska w Europie poprzez dostarczanie decydom, instytucjom publicznym i społeczeństwu aktualnych, ukierunkowanych, istotnych i wiarygodnych informacji. EEA powinna pomagać Komisji w stosownych przypadkach w monitorowaniu i sprawozdawczości, zwłaszcza w kontekście unijnego systemu wykazów oraz jego systemu prognoz, polityk i środków, w przeprowadzaniu rocznego przeglądu eksperckiego wykazów państw członkowskich, oceny postępów w wypełnianiu zobowiązań dotyczących redukcji emisji, skutków zmiany klimatu, wrażliwości na tę zmianę i przystosowywania się do niej oraz w przekazywaniu opinii publicznej rzetelnych informacji na temat klimatu.
- (24) W celu zapewnienia spójności Komisja powinna śledzić wdrożenie wymogów dotyczących monitorowania i sprawozdawczości na mocy niniejszego rozporządzenia, jak również przyszły rozwój sytuacji w ramach UNFCCC i protokołu z Kioto. Pod tym względem w stosownych przypadkach Komisja powinna uchylić lub zmienić przepisy niniejszego rozporządzenia.
- (25) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrożenia art. 20 ust. 5 niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. W celu ustanowienia zharmonizowanych wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie monitorowania emisji gazów cieplarnianych i innych informacji istotnych dla polityki przeciwdziałania zmianie klimatu należy Komisji powierzyć uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmiany załącznika I do niniejszego rozporządzenia, sprawozdawczości państw członkowskich w zakresie LULUCF i transportu morskiego, systemów krajowych państw członkowskich, przeglądu eksperckiego danych inwentaryzacyjnych państw członkowskich, szczegółowych wymogów dotyczących treści, struktury, formatu i procesu składania sprawozdań

przez państwa członkowskie, jak również uchylenia i zmiany niektórych obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym z ekspertami. Podczas przygotowywania i sporządzania aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie odpowiednich dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

- (26) Ponieważ cele proponowanych działań, określone w art. 1 niniejszego rozporządzenia, nie mogą być z natury rzeczy realizowane przez same państwa członkowskie w sposób wystarczający, natomiast z uwagi na rozmiary i skutki działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział 1

Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia mechanizm:

- (a) zapewniania terminowości, przejrzystości, dokładności, spójności, porównywalności i kompletności sprawozdawczości Unii i jej państw członkowskich do Sekretariatu UNFCCC;
- (b) sprawozdawczości i weryfikowania w zakresie informacji dotyczących zobowiązań na mocy UNFCCC i protokołu z Kioto oraz decyzji przyjętych zgodnie z tym instrumentami, a także oceniania postępów w realizacji tych zobowiązań;
- (c) monitorowania i sprawozdawczości w państwach członkowskich w zakresie antropogenicznych emisji wszystkich gazów cieplarnianych, nieobjętych Protokołem montrealским w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze;
- (d) monitorowania, sprawozdawczości, dokonywania przeglądu i weryfikowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych i innych informacji na mocy art. 6 decyzji nr 406/2009/WE;
- (e) sprawozdawczości w zakresie emisji CO₂ z transportu morskiego;
- (f) monitorowania i sprawozdawczości w zakresie wykorzystywania dochodów uzyskanych ze sprzedaży uprawnień na aukcji zgodnie z art. 3d ust. 1 i 2 lub art. 10 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE, na mocy art. 3d ust. 4 i art. 10 ust. 3 tej dyrektywy;
- (g) monitorowania i sprawozdawczości w zakresie działań podejmowanych przez państwa członkowskie w celu przystosowania się do nieuniknionych skutków zmiany klimatu;
- (h) oceniania postępów państw członkowskich w zakresie wypełniania ich obowiązków na mocy decyzji nr 406/2009/WE;
- (i) gromadzenia informacji i danych niezbędnych do wspomagania formułowania i oceniania przyszłej polityki Unii w dziedzinie zmiany klimatu.

Artykuł 2

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do:

- (a) strategii rozwoju niskoemisyjnego Unii i jej państw członkowskich oraz wszelkich aktualizacji tych strategii zgodnie z decyzją 1/CP.16;
- (b) emisji z sektorów i źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I, objętych krajowymi wykazami gazów cieplarnianych na mocy art. 4 ust. 1 lit. a) UNFCCC i emitowanych na terytorium państw członkowskich;
- (c) emisji gazów cieplarnianych objętych zakresem stosowania art. 2 ust. 1 decyzji nr 406/2009/WE;
- (d) emisji gazów cieplarnianych ze statków morskich zawijających do portów morskich państw członkowskich;
- (e) niezwiązanych z CO₂ skutków zmiany klimatu wynikających z emisji pochodzących z lotnictwa cywilnego;
- (f) prognoz Unii i państw członkowskich dotyczących antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze, a także polityki i środków państw członkowskich;
- (g) zagregowanego, związanego z określonym projektem i z określonym krajem wsparcia finansowego i technologicznego na rzecz krajów rozwijających się;
- (h) wykorzystywania dochodów uzyskanych ze sprzedaży uprawnień na aukcji zgodnie z art. 3d ust. 1 i 2 oraz art. 10 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE;
- (i) działań państw członkowskich na poziomie krajowym i regionalnym w zakresie przystosowywania się do zmiany klimatu.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- (1) „współczynnik ocieplenia globalnego” gazu oznacza całkowity wkład w ocieplenie globalne spowodowany emisją jednej jednostki tego gazu w stosunku do jednej jednostki gazu odniesienia, dwutlenku węgla, który ma przypisaną wartość 1;
- (2) „krajowy system wykazów” oznacza system rozwiązań instytucjonalnych, prawnych i proceduralnych ustanowiony w państwie członkowskim w celu szacowania antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych nieobjętych

protokołem montrealskim według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze oraz na potrzeby sprawozdawczości i archiwizowania w odniesieniu do informacji na temat wykazów zgodnie z decyzją 19/CMP.1 Konferencji Stron UNFCCC służącej jako spotkanie stron protokołu z Kioto („decyzja 19/CMP.1”) lub innymi właściwymi decyzjami na podstawie UNFCCC lub protokołu z Kioto;

- (3) „właściwe organy ds. wykazów” oznaczają organ lub organy, którym w ramach krajowego systemu wykazów państwa członkowskiego powierzono zadanie sporządzania wykazu gazów cieplarnianych;
- (4) „zapewnianie jakości” oznacza planowy system procedur przeglądu służący zagwarantowaniu, że spełnione są cele dotyczące jakości danych oraz że w sprawozdaniach przekazywane są najlepsze możliwe oszacowania i informacje, których celem jest zwiększanie efektywności programu kontroli jakości i wspomaganie państw członkowskich;
- (5) „kontrola jakości” oznacza system rutynowych działań technicznych służący mierzeniu i kontrolowaniu jakości informacji i oszacowań opracowanych w celu zapewnienia integralności, prawidłowości i kompletności danych, wykrywania i likwidowania błędów lub pominięć, dokumentowania i archiwizowania danych i innych wykorzystywanych materiałów oraz rejestrowania wszystkich działań w zakresie zapewniania jakości;
- (6) „wskaźnik” oznacza ilościowy lub jakościowy współczynnik lub zmienną, który lub która przyczynia się do lepszego zrozumienia postępów we wdrażaniu polityki i środków oraz tendencji w zakresie emisji gazów cieplarnianych;
- (7) „jednostka przyznanej emisji”, „AAU”, oznacza jednostkę przyznaną zgodnie z odpowiednimi przepisami załącznika do decyzji 13/CMP.1 Konferencji Stron UNFCCC służącej jako spotkanie stron protokołu z Kioto („decyzja 13/CMP.1”);
- (8) „jednostka pochłaniania”, „RMU”, oznacza jednostkę przyznaną zgodnie z odpowiednimi przepisami załącznika do decyzji 13/CMP.1 lub innymi właściwymi decyzjami organów UNFCCC lub protokołu z Kioto;
- (9) „jednostka redukcji emisji”, „ERU”, oznacza jednostkę przyznaną zgodnie z odpowiednimi przepisami załącznika do decyzji 13/CMP.1 i właściwymi decyzjami przyjętymi na podstawie UNFCCC lub protokołu z Kioto;
- (10) „jednostka poświadczonej redukcji emisji”, „CER”, oznacza jednostkę przyznaną zgodnie z art. 12 protokołu z Kioto i zawartymi tam wymogami oraz z odpowiednimi przepisami załącznika do decyzji 13/CMP.1;
- (11) „rejestr krajowy” oznacza rejestr w formie standaryzowanej elektronicznej bazy danych, który zawiera dane na temat wydawania, posiadania, przekazywania, nabywania, anulowania i wycofania ERU, CER, AAU i RMU, jak również przeniesienia ERU, CER and AAU;

- (12) „polityka i środki” oznaczają wszystkie instrumenty polityczne, administracyjne i ustawodawcze służące realizacji zobowiązań na mocy art. 4 ust. 2 lit. a) i b) UNFCCC, w tym te, których podstawowym celem nie jest ograniczenie i redukcja emisji gazów cieplarnianych;
- (13) „krajowy system polityki, środków i prognoz” oznacza system rozwiązań instytucjonalnych, prawnych i proceduralnych ustanowiony w państwie członkowskim na potrzeby sprawozdawczości w zakresie polityki i środków oraz w celu przygotowywania i przekazywania prognoz dotyczących antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze, zgodnie z wymogiem zawartym w art. 13 niniejszego rozporządzenia;
- (14) „ocena *ex ante* polityki i środków” oznacza ocenę przewidywanych przyszłych skutków danej polityki lub środka;
- (15) „ocena *ex post* polityki i środków” oznacza ocenę skutków polityki lub środka, które stwierdzono w przeszłości;
- (16) „prognozy bez środków” oznaczają prognozy dotyczące antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze z wykluczeniem skutków całej polityki i wszystkich środków planowanych, przyjętych lub wdrożonych po roku wybranym jako początkowy rok dla danej prognozy;
- (17) „prognozy ze środkami” oznaczają prognozy dotyczące antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze z uwzględnieniem skutków, pod względem redukcji emisji gazów cieplarnianych, przyjętych lub wdrożonych polityk i środków;
- (18) „prognozy z dodatkowymi środkami” oznaczają prognozy dotyczące antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze z uwzględnieniem skutków, pod względem redukcji emisji gazów cieplarnianych, polityki i środków przyjętych i wdrożonych w celu łagodzenia zmiany klimatu, jak również polityki i środków planowanych;
- (19) „analiza wrażliwości” oznacza badanie modelu algorytmu lub założenia w celu ilościowego określenia wrażliwości lub stabilności wyników modelu w odniesieniu do zmian danych wejściowych lub podstawowych założeń. Przeprowadzana jest poprzez zmienianie wartości danych wejściowych lub modeli równań i obserwowanie odpowiednich różnic w wynikach modelu;
- (20) „pomoc związana z łagodzeniem zmiany klimatu” oznacza wsparcie przeznaczone na działania w krajach rozwijających się, które to działania przyczyniają się do realizacji celu stabilizacji stężeń gazów cieplarnianych w powietrzu na poziomie, który zapobiegłby groźnej ingerencji antropogenicznej w system klimatyczny;
- (21) „pomoc związana z przystosowaniem się do zmiany klimatu” oznacza wsparcie przeznaczone na działania w krajach rozwijających się, które to

działania przez podtrzymywanie lub zwiększanie zdolności adaptacyjnych i odporności tych krajów mają zmniejszyć podatność systemów ludzkich i naturalnych na skutki zmiany klimatu i zagrożenia związane z klimatem;

- (22) „korekty techniczne” oznaczają dostosowanie oszacowań krajowego wykazu gazów cieplarnianych w kontekście przeglądu na mocy art. 20 niniejszego rozporządzenia, gdy przedłożone dane z wykazów są niekompletne lub przygotowane w sposób niezgodny z zasadami lub wytycznymi międzynarodowymi lub unijnymi, a dostosowanie ma zastąpić pierwotnie przedłożone oszacowania;
- (23) „ponowne obliczenia”, zgodnie z wytycznymi UNFCCC w sprawie składania sprawozdań odnośnie do rocznych wykazów, oznaczają procedurę ponownego oszacowania antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze, określonych we wcześniej przedłożonych w wykazach, wskutek zmiany metodyki, zmian sposobów uzyskiwania i wykorzystywania współczynników emisji i danych dotyczących działalności lub włączenia nowych kategorii źródeł i pochłaniaczy.

Rozdział 2

Strategie rozwoju niskoemisyjnego

Artykuł 4

Strategie rozwoju niskoemisyjnego

1. Państwa członkowskie i, w imieniu Unii, Komisja indywidualnie opracowują i realizują strategię rozwoju niskoemisyjnego, aby przyczynić się do:
 - (a) przejrzystego i dokładnego monitorowania rzeczywistego i przewidywanego postępu osiągniętego przez państwa członkowskie, w tym wkładu wniesionego za pomocą środków unijnych w wypełnianie zobowiązań Unii i państw członkowskich wynikających z UNFCCC, odnoszących się do ograniczenia lub redukcji antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych.
 - (b) wypełniania zobowiązań państw członkowskich na mocy decyzji nr 406/2009/WE, odnoszących się do redukcji emisji gazów cieplarnianych, oraz osiągania długoterminowej redukcji emisji i poprawy usuwania przez pochłaniacze we wszystkich sektorach zgodnie z celem Unii, jakim jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych do 2050 r. o 80-95 % w porównaniu z poziomem w 1990 r., w kontekście redukcji niezbędnych ze strony grupy krajów rozwiniętych sugerowanej przez IPPC.
2. Państwa członkowskie przedkładają Komisji swoje strategie rozwoju niskoemisyjnego po upływie roku od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub

zgodnie z dowolnym harmonogramem uzgodnionym na poziomie międzynarodowym w kontekście procesu UNFCCC.

3. Komisja i państwa członkowskie niezwłocznie podają do wiadomości publicznej swoje odpowiednie strategie rozwoju niskoemisyjnego oraz wszelkie ich aktualizacje.

Rozdział 3

Sprawozdawczość w zakresie historycznych emisji gazów cieplarnianych i usuwania

Artykuł 5

Krajowe systemy wykazów

1. Państwa członkowskie ustanawiają i prowadzą krajowe systemy wykazów w celu szacowania antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze, a także dążą do ciągłego ulepszania tych systemów oraz do zapewnienia terminowości, przejrzystości, dokładności, spójności, porównywalności i kompletności swoich wykazów gazów cieplarnianych.
2. Państwa członkowskie gwarantują, że ich właściwe organy ds. wykazów mają dostęp do, a ich krajowy system wykazów stanowi, że ich właściwe organy mają dostęp do:
 - (a) danych i metod zgłoszonych w odniesieniu do działań i instalacji na mocy dyrektywy 2003/87/WE na potrzeby przygotowywania krajowych wykazów gazów cieplarnianych, aby zapewnić spójność zgłoszonych emisji gazów cieplarnianych w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych i w krajowych wykazach gazów cieplarnianych;
 - (b) danych zebranych za pośrednictwem systemów składania sprawozdań dotyczących gazów fluorowanych w różnych sektorach, ustanowionych na mocy art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, na potrzeby przygotowywania krajowych wykazów gazów cieplarnianych;
 - (c) emisji, danych bazowych i metodyk zgłoszonych przez zakłady na mocy rozporządzenia (WE) nr 166/2006 na potrzeby przygotowywania krajowych wykazów gazów cieplarnianych;
 - (d) danych zgłoszonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1099/2008.
3. Państwa członkowskie i ich krajowy system wykazów gwarantują, że ich właściwe organy ds. wykazów:

- (a) wykorzystują systemy składania sprawozdań ustanowione na mocy art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 w celu udoskonalenia szacowania gazów fluorowanych w wykazach gazów cieplarnianych;
- (b) są w stanie przeprowadzić roczne kontrole zgodności, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. l) i m) niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Unijny system wykazów

Niniejszym ustanawia się unijny system wykazów w celu zapewnienia terminowości, przejrzystości, dokładności, spójności, porównywalności i kompletności krajowych wykazów w odniesieniu do unijnego wykazu gazów cieplarnianych. Komisja zarządza tym systemem, utrzymuje go i dąży do jego ciągłego ulepszania, co obejmuje:

- (a) program zapewniania jakości i kontroli jakości, obejmujący ustanowienie celów dotyczących jakości oraz sporządzenie planu zapewniania jakości i kontroli jakości wykazu. Komisja pomaga państwom członkowskim we wdrażaniu ich programów zapewniania jakości i kontroli jakości;
- (b) procedurę oszacowania, w porozumieniu z zainteresowanym państwem członkowskim, wszelkich braków danych w ich krajowym wykazie;
- (c) roczny przegląd ekspercki wykazów gazów cieplarnianych państw członkowskich.

Artykuł 7

Wykazy gazów cieplarnianych

1. Państwa członkowskie ustalają i zgłaszają Komisji w terminie do dnia 15 stycznia każdego roku („rok X”):
 - (a) swoje antropogeniczne emisje gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia i antropogeniczne emisje gazów cieplarnianych, o których mowa w art. 2 ust. 1 decyzji nr 406/2009/WE w odniesieniu do roku X-2. Bez uszczerbku dla składania sprawozdań dotyczących gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, dla celów art. 3 i art. 7 ust. 1 decyzji nr 406/2009/WE emisje dwutlenku węgla (CO₂) z kategorii źródeł IPCC „1.A.3.A lotnictwo cywilne” traktuje się jako równe zero;
 - (b) dane dotyczące swoich antropogenicznych emisji tlenku węgla (CO), dwutlenku siarki (SO₂), tlenków azotu (NO_x) i lotnych związków organicznych (VOC), zgłaszane również na mocy art. 7 dyrektywy 2001/81/WE, w odniesieniu do roku X-2;

- (c) swoje antropogeniczne emisje gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania CO₂ przez pochłaniacze w wyniku LULUCF w odniesieniu do roku X-2;
- (d) swoje antropogeniczne emisje gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania CO₂ przez pochłaniacze w wyniku LULUCF zgodnie z protokołem z Kioto oraz informacje dotyczące rozliczania tych emisji gazów cieplarnianych i usuwania w wyniku użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa, zgodnie z art. 3 ust. 3, a w przypadku gdy państwo członkowskie zdecydowało o wykorzystaniu tego, także z art. 3 ust. 4 protokołu z Kioto oraz decyzjami podjętymi na tej podstawie, w odniesieniu do lat od 2008 r. do roku X-2. Państwa członkowskie, które postanowiły rozliczać gospodarkę leśną, gospodarkę ziemi uprawną, gospodarkę pastwiskami oraz odnowę roślinności zgodnie z art. 3 ust. 4 protokołu z Kioto, przedstawiają ponadto emisje gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze dla każdej tej działalności za rok 1990;
- (e) wszelkie zmiany w informacjach, o których mowa w lit. a)–d) dotyczące lat pomiędzy rokiem 1990 a X-3, wskazując powody tych zmian;
- (f) informacje o wskaźnikach w odniesieniu do roku X-2;
- (g) informacje z ich krajowego rejestru dotyczące wydawania, nabywania, posiadania, przekazywania, anulowania, wycofania i przeniesienia AAU, RMU, ERU i CER w odniesieniu do roku X-1;
- (h) zestawienie informacji dotyczących zakończonych przeniesień na mocy art. 3 ust. 4 i 5 decyzji nr 406/2009/WE w odniesieniu do roku X-1;
- (i) informacje o zastosowaniu wspólnego wdrażania, mechanizmu czystego rozwoju oraz międzynarodowego handlu emisjami zgodnie z art. 6, 12 i 17 protokołu z Kioto, lub dowolnego innego elastycznego mechanizmu przewidzianego w innych instrumentach przyjętych przez Konferencję Stron UNFCCC lub Konferencję Stron UNFCCC służącą jako spotkanie stron protokołu z Kioto, w celu wypełnienia swoich zobowiązań dotyczących określonego ilościowo ograniczenia lub redukcji emisji zgodnie z art. 2 decyzji nr 2002/358/WE²¹ oraz protokołu z Kioto lub wszelkich przyszłych zobowiązań w ramach UNFCCC lub protokołu z Kioto, w odniesieniu do roku X-2;
- (j) informacje o krokach podjętych w celu poprawy oszacowań wykazu, w szczególności w obszarach wykazów, w których w wyniku przeglądów eksperckich wprowadzono zmiany lub zalecenia;
- (k) faktyczny lub szacowany przydział zweryfikowanych emisji zgłoszonych przez instalacje i operatorów na mocy dyrektywy 2003/87/WE do kategorii źródeł w krajowym wykazie gazów cieplarnianych oraz stosunek tych zweryfikowanych emisji do całości zgłoszonych emisji gazów cieplarnianych w tych kategoriach źródeł, w odniesieniu do roku X-2;

²¹ Dz.U. L 130 z 15.5.2002, s. 1.

- (l) wyniki kontroli przeprowadzonych w zakresie spójności emisji zgłoszonych w wykazach gazów cieplarnianych w odniesieniu do roku X-2, wraz z:
 - (i) zweryfikowanymi emisjami zgłoszonymi na mocy dyrektywy 2003/87/WE;
 - (ii) emisjami na poziomie zakładu zgłoszonymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 166/2006;
- (m) wyniki kontroli przeprowadzonych w zakresie spójności działalności, danych podstawowych i założeń wykorzystanych w celu oszacowania emisji w trakcie przygotowywania wykazów emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do roku X-2, wraz z:
 - (i) danymi i założeniami wykorzystanymi do przygotowania wykazów czynników zanieczyszczenia powietrza na mocy dyrektywy 2001/81/WE;
 - (ii) danymi zgłoszonymi zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 842/2006;
 - (iii) danymi dotyczącymi energii zgłoszonymi zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1099/2008 i załącznikiem B do tego rozporządzenia;
- (n) opis wszelkich zmian w krajowym systemie wykazów;
- (o) opis wszelkich zmian w krajowym rejestrze;
- (p) wszelkie inne elementy sprawozdania dotyczącego krajowego wykazu gazów cieplarnianych potrzebne do przygotowania unijnego sprawozdania na temat wykazu gazów cieplarnianych, takie jak informacje dotyczące planów zapewniania jakości i kontroli jakości posiadanych przez państwa członkowskie, ogólne szacunki niepewności i ogólną ocenę kompletności.

W pierwszym roku sprawozdawczym na mocy niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie informują Komisję o zamiarze wykorzystania przepisów art. 3 ust. 4 i 5 decyzji nr 406/2009/WE.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji do dnia 15 marca każdego roku swoje kompletne i aktualne sprawozdania dotyczące krajowego wykazu. Takie sprawozdanie zawiera wszystkie informacje przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu i wszelkie późniejsze aktualizacje tych informacji;
3. Państwa członkowskie przedkładają sekretariatowi UNFCCC do dnia 15 kwietnia każdego roku krajowe wykazy zawierające informacje identyczne z przedłożonymi Komisji zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.
4. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, zestawia corocznie wykaz gazów cieplarnianych w Unii i sprawozdanie na temat wykazu gazów cieplarnianych w Unii oraz przedkłada je sekretariatowi UNFCCC do dnia 15 kwietnia każdego roku.

5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 niniejszego rozporządzenia w celu:
 - (a) dodania substancji do wykazu gazów cieplarnianych zawartego w załączniku I do niniejszego rozporządzenia lub usunięcia substancji z tego wykazu;
 - (b) określenia wymogów dotyczących monitorowania i sprawozdawczości w zakresie LULUCF, zgodnie z każdym nowym porozumieniem międzynarodowym lub aktem ustawodawczym przyjętym zgodnie z art. 9 decyzji nr 406/2009/WE.

Artykuł 8

Przybliżone wykazy gazów cieplarnianych

Państwa członkowskie przekazują Komisji do dnia 31 lipca każdego roku („rok X”) przybliżone wykazy gazów cieplarnianych w odniesieniu do roku X-1. Komisja na podstawie przybliżonych wykazów gazów cieplarnianych przedłożonych przez państwa członkowskie lub, w razie konieczności, w oparciu o własne oszacowania zestawia co roku unijny przybliżony wykaz gazów cieplarnianych. Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej każdego roku do dnia 30 września.

Artykuł 9

Procedury realizacji oszacowań emisji

1. Komisja przeprowadza wstępną kontrolę danych przekazanych przez państwa członkowskie na mocy art. 7 ust. 1 niniejszego rozporządzenia pod względem kompletności i potencjalnych problemów. Przesyła wyniki państwom członkowskim w ciągu 6 tygodni od terminu przekazania. Do dnia 15 marca państwa członkowskie odpowiadają na wszelkie pytania postawione w wyniku wstępnej kontroli, wraz z przedłożeniem ostatecznego wykazu w odniesieniu do roku X-2.
2. W przypadku gdy do dnia 15 marca państwo członkowskie nie odpowie na pytania postawione przez Komisję lub nie przedłoży kompletnych oszacowań wykazu wymaganych do zestawienia unijnego wykazu, Komisja przygotowuje oszacowania, które zostaną zastosowane zamiast właściwych oszacowań w wykazie państwa członkowskiego. W tym celu Komisja wykorzystuje metody zgodne z wytycznymi mającymi zastosowanie do opracowywania krajowych wykazów gazów cieplarnianych.

Artykuł 10

Sprawozdawczość w zakresie emisji CO₂ z transportu morskiego

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 niniejszego rozporządzenia w celu określenia wymogów dotyczących monitorowania

i sprawozdawczości w zakresie emisji CO₂ z transportu morskiego w odniesieniu do statków morskich zawijających do portów morskich państw członkowskich. Przyjęte wymogi dotyczące monitorowania i sprawozdawczości są spójne z wymogami uzgodnionymi w UNFCCC oraz, w możliwym zakresie, z wymogami mającymi zastosowanie do statków w kontekście IMO lub poprzez prawodawstwo unijne dotyczące emisji gazów cieplarnianych z transportu morskiego. W możliwym zakresie wymogi dotyczące monitorowania i sprawozdawczości minimalizują obciążenie pracą państw członkowskich, w tym poprzez stosowanie scentralizowanego gromadzenia i obsługi danych.

2. W przypadku przyjęcia aktu na mocy ust. 1 państwa członkowskie ustalają i zgłaszają Komisji w terminie do dnia 15 stycznia każdego roku („rok X”) emisje CO₂ z transportu morskiego w odniesieniu do roku X-2 zgodnie z tym aktem.

Rozdział 4

Rejestry

Artykuł 11

Ustanowienie i funkcjonowanie rejestrów

1. Unia i państwa członkowskie tworzą i utrzymują rejestry w celu dokładnego rozliczania wydawania, posiadania, przekazywania, nabywania, anulowania i wycofania AAU, RMU, ERU i CER, jak również przeniesienia AAU, RMU, ERU i CER. Państwa członkowskie mogą również wykorzystywać te rejestry dla celów dokładnego rozliczenia jednostek, o których mowa w art. 11a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE.
2. Unia i państwa członkowskie mogą utrzymywać swoje rejestry w jednolitym systemie wraz z jednym państwem członkowskim lub większą ich liczbą.
3. Dane, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, udostępnia się głównemu zarządcy powołanemu na podstawie art. 20 dyrektywy 2003/87/WE.
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 niniejszego rozporządzenia w celu ustanowienia rejestru Unii, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 12

Wycofanie jednostek na podstawie protokołu z Kioto

1. Państwa członkowskie, zakończywszy przegląd swoich krajowych wykazów prowadzonych na podstawie protokołu z Kioto za każdy rok pierwszego okresu zobowiązań wynikającego z protokołu z Kioto, w tym rozstrzygnąwszy wszelkie

kwestie wdrożeniowe, wycofują z wykazu AAU, RMU, ERU i CER równoważne swoim emisjom netto w ciągu danego roku.

2. W odniesieniu do ostatniego roku okresu zobowiązań wynikającego z protokołu z Kioto państwa członkowskie wycofują jednostki z rejestru przed końcem dodatkowego okresu na wypełnienie zobowiązań określonego w decyzji 11/CMP.1 Konferencji Stron UNFCCC służącej jako spotkanie stron protokołu z Kioto.

Rozdział 5

Sprawozdawczość w zakresie polityki i środków oraz w zakresie prognoz antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze

Artykuł 13

Krajowe systemy polityki, środków i prognoz

1. W ciągu roku od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie i Komisja ustanawiają i prowadzą krajowe systemy sprawozdawczości w zakresie polityki i środków oraz służące przygotowywaniu i przekazywaniu prognoz dotyczących antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze, a także dążą do ciągłego ulepszania tych systemów. Te krajowe systemy obejmują wszystkie rozwiązania instytucjonalne, prawne i proceduralne ustanowione w państwie członkowskim i w Unii na potrzeby oceny polityki i sporządzania prognoz dotyczących antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze.
2. Ich celem jest zapewnienie terminowości, przejrzystości, dokładności, spójności, porównywalności i kompletności przekazanych informacji dotyczących polityki, środków i prognoz antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze, o których to informacjach mowa w art. 14 i 15 niniejszego rozporządzenia, w tym wykorzystywania i stosowania danych, metod i modeli oraz wdrożenie działań w zakresie zapewniania jakości i kontroli jakości oraz analizy wrażliwości.

Artykuł 14

Sprawozdawczość w zakresie polityki i środków

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji do dnia 15 marca każdego roku („rok X”):
 - (a) opis swojego krajowego systemu sprawozdawczości w zakresie polityki i środków służącego przygotowywaniu i przekazywaniu prognoz dotyczących

antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze zgodnie z art. 13 ust. 1 niniejszego rozporządzenia lub informacje o wszelkich zmianach dokonanych w tym systemie, w przypadku gdy przekazano już taki opis;

- (b) wszelkie dodatkowe informacje lub uaktualnienia mające znaczenie dla ich strategii rozwoju niskoemisyjnego, o których mowa w art. 4 niniejszego rozporządzenia, i o postępach we wdrażaniu tych strategii;
- (c) informacje dotyczące krajowej polityki i środków oraz wdrożenia polityki i środków Unii, które ograniczają lub redukują emisje gazów cieplarnianych przez źródła lub zwiększają ich usunięcie przez pochłaniacze, przedstawione w układzie sektorowym dla każdego z gazów cieplarnianych, o których mowa w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Informacje te powinny zawierać odniesienia do mającej zastosowanie polityki krajowej lub polityki Unii, szczególnie w dziedzinie jakości powietrza, i obejmować:
 - (i) cel polityki lub środka oraz krótki opis polityki lub środka;
 - (ii) rodzaj instrumentu politycznego;
 - (iii) stan wdrażania;
 - (iv) wskaźniki służące do monitorowania i oceny postępu w czasie;
 - (v) ilościowe oszacowanie skutków dla emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze, w podziale na:
 - wyniki oceny *ex ante* skutków każdej polityki i każdego środka. Oszacowania określa się w odniesieniu do czterech kolejnych przyszłych lat kończących się na 0 lub 5, następujących bezpośrednio po roku X, z rozróżnieniem na emisje gazów cieplarnianych objętych dyrektywą 2003/87/WE i tych, które objęte są decyzją nr 406/2009/WE;
 - wyniki oceny *ex post* skutków każdej polityki i każdego środka łagodzenia zmiany klimatu, z rozróżnieniem na emisje gazów cieplarnianych objętych dyrektywą 2003/87/WE i tych, które objęte są decyzją nr 406/2009/WE.
 - (vi) oszacowania prognozowanych kosztów polityki i środków, a także w stosownych przypadkach oszacowania poniesionych kosztów polityki i środków;
 - (vii) wszystkie odniesienia do oceny i do sprawozdań technicznych, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, stanowiących jej podstawę;
- (d) informacje o wdrożonych lub zaplanowanych środkach i polityce na rzecz wdrożenia właściwego prawodawstwa Unii oraz informacje o krajowych procedurach zgodności i egzekucji;

- (e) informacje, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. d) decyzji nr 406/2009/WE;
 - (f) informacje o zakresie, w jakim działanie państwa członkowskiego stanowi znaczący element wysiłków podjętych na szczeblu krajowym, jak również zakresie, w jakim przewidywane wykorzystanie wspólnego stosowania i mechanizmu czystego rozwoju oraz międzynarodowego handlu uprawnieniami do emisji stanowi uzupełnienie działań krajowych, zgodnie z odnośnymi postanowieniami protokołu z Kioto i decyzji przyjętych na jego mocy.
2. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej, w formie elektronicznej, wszelkie oceny kosztów i skutków krajowej polityki i środków oraz wszelkie informacje dotyczące wdrożenia polityki i środków Unii, które ograniczają lub redukują emisje gazów cieplarnianych przez źródła lub zwiększają ich usunięcie przez pochłaniacze, wraz ze sprawozdaniami technicznymi, które stanowią podstawę tych ocen. Powinny one obejmować opisy zastosowanych modeli i rodzajów podejścia metodologicznego, definicje i założenia bazowe.

Artykuł 15

Sprawozdawczość w zakresie prognoz

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji do dnia 15 marca każdego roku („rok X”) krajowe prognozy dotyczące antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze, przedstawione w podziale na gazy i sektory. Prognozy te obejmują oszacowania ilościowe w odniesieniu do czterech kolejnych przyszłych lat kończących się na 0 lub 5, następujących bezpośrednio po roku X. W krajowych prognozach uwzględnia się każdą politykę i środki przyjęte na poziomie Unii i obejmują one:
- (a) prognozy bez środków, prognozy ze środkami i prognozy z dodatkowymi środkami;
 - (b) prognozy całkowitych emisji gazów cieplarnianych i odrębne oszacowania prognozowanych emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do źródeł emisji objętych dyrektywą 2003/87/WE i decyzją nr 406/2009/WE;
 - (c) wyraźne określenie polityki i środków krajowych, regionalnych i unijnych uwzględnionych w prognozach dotyczących antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze. Jeżeli tego rodzaju polityka i środki nie są uwzględnione, wyraźnie stwierdza się i wyjaśnia ten fakt;
 - (d) wyniki analiz wrażliwości przeprowadzonej dla tych prognoz;
 - (e) wszystkie właściwe odniesienia do oceny i do sprawozdań technicznych stanowiących podstawę tych ocen, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu.
2. W przypadku gdy państwa członkowskie nie prześlą kompletnych oszacowań prognoz do dnia 15 marca każdego roku, Komisja może przygotować oszacowania konieczne do zestawienia prognoz unijnych.

3. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej, w formie elektronicznej, swoje krajowe prognozy dotyczące emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze wraz ze sprawozdaniami technicznymi, które stanowią podstawę tych prognoz. Powinny one obejmować opisy zastosowanych modeli i rodzajów podejścia metodologicznego, definicje i założenia bazowe.

Rozdział 6

Sprawozdawczość w zakresie innych informacji istotnych dla zmiany klimatu

Artykuł 16

Sprawozdawczość w zakresie krajowych działań przystosowawczych

Do dnia 15 marca każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji informacje o swoich wdrożonych lub planowanych działaniach w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu, w szczególności na temat krajowych lub regionalnych strategii przystosowawczych lub na temat środków przystosowawczych. Informacje te obejmują przydział środków budżetowych według sektora polityki i, w odniesieniu do każdego środka przystosowawczego, główny cel, rodzaj instrumentu, stan wdrażania i kategorię wpływu na zmianę klimatu (taką jak: powódź, podnoszenie się poziomu morza, ekstremalne temperatury, susze i ekstremalne zdarzenia meteorologiczne).

Artykuł 17

Sprawozdawczość w zakresie wsparcia finansowego i technologicznego na rzecz krajów rozwijających się

W oparciu o najlepsze dostępne dane państwa członkowskie przekazują Komisji do dnia 15 marca każdego roku („rok X”):

- (a) informacje dotyczące wsparcia finansowego rozdzielonego i wydatkowanego na rzecz krajów rozwijających się na mocy UNFCCC w odniesieniu do roku X-1, wsparcia finansowego rozdzielonego w odniesieniu do roku X oraz planowanego zapewnienia wsparcia. Przekazywane informacje obejmują:
 - (i) to, czy środki finansowe, które państwo członkowskie przekazuje na rzecz krajów rozwijających się, są nowe i dodatkowe w kontekście UNFCCC, oraz sposób ich obliczenia;
 - (ii) informacje o wszelkich środkach finansowych przydzielonych przez państwo członkowskie w odniesieniu do wdrożenia UNFCCC według rodzaju kanałów, takiego jak: kanały dwustronne, regionalne lub inne kanały wielostronne;

- (iii) ilościowe informacje dotyczące przepływów finansowych w oparciu o tzw. „wskaźniki z Rio dotyczące pomocy związanej z łagodzeniem zmian klimatu i pomocy związanej z przystosowywaniem się do zmiany klimatu” („wskaźniki z Rio”) wprowadzone przez Grupę Pomocy Rozwojowej OECD oraz informacje metodologiczne na temat wdrażania metodyki dotyczącej wskaźników z Rio w zakresie zmiany klimatu;
 - (iv) szczegółowe informacje na temat pomocy udzielonej zarówno przez sektory publiczne, jak i prywatne, w stosownych przypadkach, na rzecz krajów rozwijających się, które są szczególnie narażone na skutki zmiany klimatu, na potrzeby przystosowywania się do tych skutków zmiany klimatu;
 - (v) szczegółowe informacje na temat pomocy udzielonej zarówno przez sektory publiczne, jak i prywatne, w stosownych przypadkach, na rzecz krajów rozwijających się na potrzeby łagodzenia emisji gazów cieplarnianych;
- (b) informacje na temat działań państwa członkowskiego związanych z transferem technologii na mocy UNFCCC do krajów rozwijających się i na temat przekazanych technologii w odniesieniu do roku X-1, informacje na temat planowanych działań związanych z transferem technologii na mocy UNFCCC do krajów rozwijających się i na temat technologii przekazywanych w roku X i latach kolejnych. Powinno to obejmować informacje na temat tego, czy przekazana technologia została wykorzystana na potrzeby łagodzenia skutków zmiany klimatu lub przystosowywania się do nich, kraju będącego jej odbiorcą, kwoty udzielonego wsparcia i rodzaju przekazanej technologii.

Artykuł 18

Sprawozdawczość w zakresie wykorzystania dochodów ze sprzedaży na aukcji i jednostek pochodzących z projektów

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji do dnia 15 marca każdego roku („rok X”) w odniesieniu do roku X-1:
 - (a) szczegółowe uzasadnienie, o którym mowa w art. 6 ust. 2 decyzji nr 406/2009/WE;
 - (b) informacje na temat wykorzystania dochodów uzyskanych w ciągu roku X-1 przez państwo członkowskie w wyniku sprzedaży uprawnień na aukcji zgodnie z art. 10 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE. Informacje te obejmują także określone i szczegółowe informacje na temat wykorzystania 50 % dochodów i podjętych wskutek tego działań, z wyszczególnieniem kategorii takich działań podjętych zgodnie z art. 10 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE i z podaniem właściwego kraju lub regionu będącego beneficjentem;

- (c) informacje na temat wykorzystania wszystkich dochodów uzyskanych przez państwo członkowskie w wyniku sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji lotniczych zgodnie z art. 3d ust. 1 lub 2 dyrektywy 2003/87/WE;
 - (d) informacje, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b) decyzji nr 406/2009/WE, oraz informacje na temat sposobu, w jaki ich polityka zakupu przyczynia się do osiągnięcia międzynarodowego porozumienia w sprawie zmiany klimatu.
2. W odniesieniu do państw członkowskich, które wykorzystują kwotę równoważną kwocie uzyskanej jako dochody ze sprzedaży na aukcji na cele zgodne z art. 3d ust. 4 i art. 10 ust 3 dyrektywy 2003/87/WE, do kwoty tej stosując się wymogi zawarte w lit. b) i c) paragrafu niniejszego artykułu.
 3. Dochody ze sprzedaży na aukcji, których nie wydatkowano w momencie gdy państwo członkowskie przekazuje sprawozdanie Komisji zgodnie z niniejszym artykułem, są określane ilościowo i zgłaszane w sprawozdaniach za kolejne lata.
 4. Państwa członkowskie podają do publicznej wiadomości sprawozdania przedłożone Komisji zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 19

Sprawozdania dwuletnie i komunikaty krajowe

1. Unia i państwa członkowskie przedkładają sekretariatowi UNFCCC sprawozdania dwuletnie zgodnie z decyzją 1/CP.16 i komunikaty krajowe zgodnie z art. 12 UNFCCC.
2. Państwa członkowskie przedkładają również Komisji komunikaty krajowe i sprawozdania dwuletnie.

Rozdział 7

Unijny przegląd ekspercki emisji gazów cieplarnianych

Artykuł 20

Eksperski przegląd wykazów

1. Komisja przeprowadza wstępny przegląd ekspercki danych z wykazów krajowych przedłożonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia w celu określenia rocznego limitu emisji przewidzianego w art. 3 ust. 2 akapit czwarty decyzji nr 406/2009/WE.
2. Począwszy od danych zgłoszonych w odniesieniu do 2013 r., Komisja przeprowadza roczny przegląd ekspercki krajowych danych inwentaryzacyjnych przedłożonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 7 ust 2 niniejszego rozporządzenia w celu monitorowania osiągnięcia przez państwa członkowskie redukcji lub ograniczenia

emisji gazów cieplarnianych, zgodnie z art. 3 decyzji nr 406/2009/WE, a także wszelkich innych celów w zakresie redukcji lub ograniczenia emisji gazów, określonych w prawodawstwie Unii.

3. Wstępne i roczne przeglądy eksperckie obejmują:
 - (a) kontrole w celu zweryfikowania przejrzystości, dokładności, spójności, porównywalności i kompletności przedłożonych informacji;
 - (b) kontrole w celu zidentyfikowania przypadków, w których dane inwentaryzacyjne są przygotowane w sposób niespójny z wytycznymi UNFCCC lub zasadami Unii; oraz
 - (c) obliczenie wynikających niezbędnych korekt technicznych, w stosownych przypadkach.
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 niniejszego rozporządzenia w celu określenia zasad przeprowadzania przeglądów eksperckich, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, w tym zadań określonych w ust. 3 niniejszego artykułu.
5. Komisja przyjmuje akt wykonawczy w celu określenia całkowitej sumy emisji w odniesieniu do danego roku, wynikającej ze skorygowanych danych inwentaryzacyjnych dla każdego państwa członkowskiego po zakończeniu właściwego przeglądu rocznego.
6. Dane w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego zarejestrowane w rejestrach ustanowionych zgodnie z art. 11 decyzji nr 406/2009/WE i art. 19 dyrektywy 2003/87/WE jako dane z datą przypadającą na jeden miesiąc od daty publikacji aktu wykonawczego przyjętego zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu, w tym zmiany tych danych wynikające z wykorzystania przez dane państwo członkowskie elastyczności zgodnie z art. 3 i 5 decyzji nr 406/2009/WE, mają znaczenie dla stosowania art. 7 ust. 1 decyzji nr 406/2009/WE.

Artykuł 21

Uwzględnianie skutków ponownych obliczeń

1. W przypadku gdy przegląd ekspercki danych inwentaryzacyjnych odnoszących się do roku 2020 został ukończony zgodnie z art. 20 niniejszego rozporządzenia, Komisja oblicza według wzoru określonego w załączniku II do niniejszego rozporządzenia ponownie obliczoną sumę emisji gazów cieplarnianych dla każdego państwa członkowskiego.
2. Nie naruszając przepisów art. 31 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, Komisja wykorzystuje między innymi ponownie przeliczoną sumę, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przy proponowaniu celów w zakresie redukcji lub ograniczenia emisji dla każdego państwa członkowskiego na okres po 2020 r. zgodnie z art. 14 decyzji nr 406/2009/WE.

3. Komisja niezwłocznie publikuje wyniki obliczeń dokonanych na mocy ust. 1 niniejszego artykułu.

Rozdział 8

Ocena postępów w wypełnianiu zobowiązań Unii i zobowiązań międzynarodowych

Artykuł 22

Ocena postępów

1. Komisja dokonuje co roku oceny na podstawie informacji przedstawionych w art. 7, 8, 11 i 15-18 niniejszego rozporządzenia, w porozumieniu z państwami członkowskimi, postępów poczynionych przez Unię i jej państwa członkowskie w zakresie wypełniania następujących zobowiązań, mając na uwadze ustalenie, czy poczyniono wystarczające postępy:
 - (a) zobowiązań na mocy art. 4 UNFCCC i art. 3 protokołu z Kioto, jak określono dokładniej w decyzji przyjętej przez Konferencję Stron UNFCCC lub Konferencję Stron UNFCCC służącą jako spotkanie stron protokołu z Kioto;
 - (b) obowiązków określonych w art. 3 decyzji nr 406/2009/WE.
2. Komisja co dwa lata ocenia ogólny wpływ lotnictwa na klimat na świecie, w tym poprzez emisje inne niż emisje CO₂, takie jak emisje tlenków azotu, oraz skutki, takie jak wspomaganie tworzenia się chmur pierzastych, w oparciu o dane dotyczące emisji przekazane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 7 niniejszego rozporządzenia, i w stosownych przypadkach poprawia określanie ilościowe poprzez odwołanie się do postępów naukowych i informacji o ruchu lotniczym.
3. Do dnia 31 października każdego roku Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w którym podsumowane są wnioski z ocen określonych w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 23

Sprawozdanie w sprawie dodatkowego okresu przeznaczonego na wypełnienie zobowiązań na mocy protokołu z Kioto

Unia i każde państwo członkowskie przedkładają Sekretariatowi UNFCCC sprawozdanie dotyczące dodatkowego okresu na wypełnienie zobowiązań, o których mowa w ust. 3 decyzji 13/CMP.1, po upływie tego okresu.

Rozdział 9

Współpraca i wsparcie

Artykuł 24

Współpraca między państwami członkowskimi i Unią

Państwa członkowskie i Unia utrzymują pełną współpracę i koordynację między sobą w odniesieniu do zobowiązań na podstawie niniejszego rozporządzenia w zakresie:

- (a) sporządzania wykazu gazów cieplarnianych w Unii i sprawozdania dotyczącego wykazu gazów cieplarnianych w Unii na mocy art. 7 ust. 4 niniejszego rozporządzenia;
- (b) przygotowania unijnego komunikatu krajowego zgodnie z art. 12 UNFCCC i sprawozdania dwuletniego na mocy decyzji 1/CP.16;
- (c) procedur przeglądu i zgodności na podstawie UNFCCC i protokołu z Kioto zgodnie z odnośnymi decyzjami wydanymi na mocy UNFCCC i protokołu z Kioto, a także procedur Unii w zakresie przeglądu wykazów gazów cieplarnianych państw członkowskich, o którym mowa w art. 20 niniejszego rozporządzenia;
- (d) wszelkich dostosowań na mocy art. 5 ust. 2 protokołu z Kioto lub w następstwie unijnego procesu przeglądu, o którym mowa w art. 20 niniejszego rozporządzenia, lub innych zmian w wykazach i sprawozdaniach dotyczących wykazów już przedłożonych lub planowanych do przedłożenia Sekretariatowi UNFCCC;
- (e) sporządzania przybliżonego wykazu gazów cieplarnianych w Unii na mocy art. 8 niniejszego rozporządzenia;
- (f) sprawozdawczości w odniesieniu do wycofania ERU, CER, AAU lub RMU po dodatkowym okresie, o którym mowa w ust. 14 decyzji 13/CMP.1 na wypełnienie zobowiązań na mocy art. 3 ust. 1 protokołu z Kioto.

Artykuł 25

Rola Europejskiej Agencji Środowiska

Europejska Agencja Ochrony Środowiska pomaga Komisji w jej pracy na rzecz spełnienia wymogów art. 6-10, 13-20, 22 i 23 niniejszego rozporządzenia zgodnie ze swoim rocznym programem pracy. Obejmuje to pomoc przy:

- (a) sporządzaniu wykazu gazów cieplarnianych w Unii i przygotowywaniu sprawozdania dotyczącego wykazu gazów cieplarnianych w Unii;
- (b) wykonywaniu procedur w zakresie zapewniania jakości i kontroli jakości na potrzeby przygotowywania wykazu gazów cieplarnianych w Unii;
- (c) przygotowywaniu oszacowań w odniesieniu do danych niezgłoszonych w krajowych wykazach gazów cieplarnianych;
- (d) przeprowadzaniu rocznego przeglądu eksperckiego;
- (e) sporządzaniu przybliżonego wykazu gazów cieplarnianych w Unii;
- (f) zestawianiu informacji zgłoszonych przez państwa członkowskie w odniesieniu do prognoz, polityki i środków;
- (g) wykonywaniu procedur w zakresie zapewniania jakości i kontroli jakości w odniesieniu do informacji zgłoszonych przez państwa członkowskie w odniesieniu do prognoz, polityki i środków;
- (h) przygotowywaniu oszacowań w odniesieniu do dotyczących prognoz danych niezgłoszonych przez państwa członkowskie;
- (i) opracowywaniu danych na potrzeby rocznego sprawozdania dla Parlamentu Europejskiego i Rady przygotowywanego przez Komisję;
- (j) rozpowszechnianiu informacji zgromadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym utrzymywaniu i aktualizowaniu bazy danych dotyczących polityki i środków łagodzenia zmiany klimatu w państwach członkowskich oraz systemu wymiany informacji o skutkach zmiany klimatu, wrażliwości na nie i przystosowywaniu się do zmiany klimatu.

Rozdział 10

Delegowanie

Artykuł 26

Szczegółowe wymogi dotyczące sprawozdawczości

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 niniejszego rozporządzenia w celu określenia szczegółowych zasad sprawozdawczości, w tym zasad dotyczących treści, struktury, formatu i procesu składania sprawozdań w odniesieniu do przekazywania informacji przez państwa członkowskie na mocy art. 4,5,7,8 i 13-19 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 27

Wymogi dotyczące systemów krajowych

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 niniejszego rozporządzenia w celu określenia wymogów dotyczących tworzenia, działania i funkcjonowania krajowych systemów państw członkowskich na mocy art. 5 i 13 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 28

Uchylenie lub zmiana zobowiązań

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 niniejszego rozporządzenia w celu uchylenia art. 4-7, 10-12, 14, 15, 17 i 19 niniejszego rozporządzenia lub dowolnych ich części, lub zmiany tych samych artykułów, w razie gdy dojdzie do wniosku, że zmiany międzynarodowe lub inne prowadzą do sytuacji, w której zobowiązania nałożone tymi artykułami nie są już konieczne, są nieproporcjonalne do odpowiadających im korzyści, niespójne z wymogami dotyczącymi sprawozdawczości na mocy UNFCCC lub powielające te wymogi. Wszelkie akty przyjęte zgodnie z niniejszym artykułem nie sprawiają, że wymogi unijne i międzynarodowe dotyczące sprawozdawczości są jako całość bardziej uciążliwe dla państw członkowskich.

Artykuł 29

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych powierza się Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia, o którym mowa w art. 7, 10, 11, 20 i 26-28 niniejszego rozporządzenia, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 7, 10, 11, 20 i 26-28 niniejszego rozporządzenia, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu stanowi zakończenie procesu delegowania uprawnień określonych w tej decyzji. Decyzja ta staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o nim równocześnie Parlament Europejski i Radę.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 7, 10, 11, 20 lub 26-28 niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie wyłącznie w przypadku braku sprzeciwu ze strony

Parlamentu Europejskiego lub Rady wyrażonego w ciągu dwóch miesięcy od zawiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady lub też jeśli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają zgłosić sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o dwa miesiące.

Rozdział 11

Przepisy końcowe

Artykuł 30

Procedura komitetowa

Komisję wspomaga Komitet ds. Zmian Klimatu. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011²².

Artykuł 31

Przegląd

1. Komisja dokonuje regularnego przeglądu zgodności przepisów dotyczących monitorowania i sprawozdawczości na mocy niniejszego rozporządzenia z przyszłymi decyzjami odnoszącymi się do UNFCCC i protokołu z Kioto innego prawodawstwa unijnego.
2. Jeżeli w trakcie okresu zobowiązań na mocy decyzji nr 406/2009/WE dochodzi do zmiany międzynarodowych zasad dotyczących szacowania emisji gazów cieplarnianych na potrzeby przygotowania wykazów gazów cieplarnianych, Komisja ocenia zakres, w jakim nowe zasady mają zastosowanie na potrzeby decyzji nr 406/2009/WE.

Artykuł 32

Uchylenie

Decyzja nr 280/2004/WE traci moc.

Odniesienia do uchylonej decyzji uważa się za odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku III.

²² Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s.13.

Artykuł 33

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Gazy cieplarniane

Dwutlenek węgla (CO₂)

Metan (CH₄)

Podtlenek azotu (N₂O)

Heksafluorek siarki (SF₆)

Trifluorek azotu (NF₃)

Fluorowęglowodory (HFC):

HFC-23 CHF₃

HFC-32 CH₂F₂

HFC-41 CH₃F

HFC-125 CHF₂CF₃

HFC-134 CHF₂CHF₂

HFC-134a CH₂FCF₃

HFC-143 CH₂FCHF₂

HFC-143a CH₃CF₃

HFC-152 CH₂FCH₂F

HFC-152a CH₃CHF₂

HFC-161 CH₃CH₂F

HFC-227ea CF₃CHFCF₃

HFC-236cb CF₃CF₂CH₂F

HFC-236ea CF₃CHFCHF₂

HFC-236fa CF₃CH₂CF₃

HFC-245fa CHF₂CH₂CF₃

HFC-245ca CH₂FCF₂CHF₂

HFC-365mfc CH₃CF₂CH₂CF₃

HFC-43-10mee CF₃CHFCHF₂CF₃ lub (C₅H₂F₁₀)

Perfluorowęglowodory (PFC):

PFC-14, perfluorometan, CF_4

PFC-116, perfluoroetan, C_2F_6

PFC-218, perfluoropropan, C_3F_8

PFC-318, perfluorocyklobutan, $\text{c-C}_4\text{F}_8$

Perfluorocyklopropan $\text{c-C}_3\text{F}_6$

PFC-3-1-10, perfluorobutan, C_4F_{10}

PFC-4-1-12, perfluoropentan, C_5F_{12}

PFC-5-1-14, perfluoroheksan, C_6F_{14}

PFC-9-1-18, $\text{C}_{10}\text{F}_{18}$

ZAŁĄCZNIK II

Ponownie obliczona suma emisji gazów cieplarnianych, o której mowa w art. 21 ust. 1, w podziale na państwa członkowskie

Ponownie obliczoną sumę emisji gazów cieplarnianych w podziale na państwa członkowskie oblicza się według następującego wzoru:

$$\sum_{i=2013}^{2020} [t_{i,2022} - e_{i,2022} - (t_{i,2012} - e_{i,i+2})]$$

gdzie:

- $t_{i,2012}$ to roczny limit emisji państwa członkowskiego określony na mocy art. 3 ust. 2 akapit czwarty i art. 10 decyzji nr 406/2009/WE;
- $t_{i,2022}$ to roczny limit emisji państwa członkowskiego na rok i na mocy art. 3 ust. 2 akapit czwarty i art. 10 decyzji nr 406/2009/WE, obliczony podobnie jak w przypadku zastosowania jako danych wejściowych danych z wykazów poddanych przeglądowi i przedstawionych w 2022 r.
- $e_{i,j}$ to emisje gazów cieplarnianych państwa członkowskiego za rok i określone zgodnie z aktami przyjętymi przez Komisję na mocy art. 20 ust. 5 w następstwie przeglądu wykazu przez ekspertów w roku j .

ZALĄCZNIK III

Tabela korelacji

Decyzja 280/2004/WE	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 2 ust. 2	-
Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 4 ust. 3
Artykuł 3 ust. 1	Artykuł 7 ust. 1 i art. 7 ust. 2
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 14 ust. 1 i art. 15 ust. 1
Artykuł 3 ust. 3	Artykuł 26, art. 27, art. 28, art. 29
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 6
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 6
Artykuł 4 ust. 3	Artykuł 25
Artykuł 4 ust. 4	Artykuł 5 ust. 1
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 22 ust. 1
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 22 ust. 3
Artykuł 5 ust. 3	-
Artykuł 5 ust. 4	-
Artykuł 5 ust. 5	Artykuł 23
Artykuł 5 ust. 6	-
Artykuł 5 ust. 7	Artykuł 25
Artykuł 6 ust. 1	Artykuł 11 ust. 1
Artykuł 6 ust. 2	Artykuł 11 ust. 3
Artykuł 7 ust. 1	-
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 12 ust. 1 i art. 12 ust. 2
Artykuł 7 ust. 3	-
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 24
Artykuł 8 ust. 2	Artykuł 7 ust. 3

Artykuł 8 ust. 3	-
Artykuł 9 ust. 1	Artykuł 30
Artykuł 9 ust. 2	-
Artykuł 9 ust. 3	-
Artykuł 10	
Artykuł 11	Artykuł 32
Artykuł 12	Artykuł 33

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI DLA WNIOSKÓW

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, istotnych dla zmiany klimatu

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa²³

ŚRODOWISKO I DZIAŁANIA W DZIEDZINIE KLIMATU [07]

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**²⁴

Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania.**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletni(e) cel(e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie

Niniejszy wniosek stanowi kluczowy element strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu. Bezpośrednio przyczynia się do realizacji jednego z pięciu określonych w niej głównych celów, jakim jest osiągnięcie do 2020 r. celu redukcji emisji gazów cieplarnianych o 20%.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy:

Wdrożenie polityki i prawodawstwa UE w zakresie działań w dziedzinie klimatu (kod ABB 07 12)

Działanie(-a) ABM/ABB, którego(-ych) dotyczy wniosek/inicjatywa:

07 12 01 (Wdrożenie polityki i prawodawstwa UE w zakresie działań w dziedzinie klimatu)

²³ ABM: Activity Based Management: zarządzanie kosztami działań - ABB: Activity Based Budgeting: budżet zadaniowy.

²⁴ O którym mowa w art. 49 ust. 6 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.4.3. *Oczekiwany(-e) wynik(i) i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Konieczne jest zmienienie istniejącego mechanizmu monitorowania w celu realizacji pewnych dziedzin polityki w zakresie zmiany klimatu oraz zapewnienia korzyści wszystkim obywatelom i przedsiębiorstwom, w szczególności pod względem poprawy jakości powietrza, zapewnienia dostaw energii, promowania ekologicznego wzrostu gospodarczego i innowacji. Niniejszy wniosek pomoże również zwiększyć międzynarodową wiarygodność UE poprzez dostarczanie wysokiej jakości informacji na temat działań podejmowanych w celu przeciwdziałania zmianie klimatu. Poprzez gromadzenie tych informacji niniejszy wniosek zapewni również lepsze przygotowanie UE do sprostania wszelkim przyszłym wyzwaniom związanym ze zmianą klimatu.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Poniższe wskaźniki odpowiadają ogólnym, szczegółowym i operacyjnym celom wniosku:

- liczba przypadków braku zgodności stwierdzonych na poziomie UE lub na mocy UNFCCC;
- liczba sprawozdań przedłożonych w terminie Komisji lub na mocy UNFCCC;
- spójność sprawozdań na poziomie UE ze sprawozdaniami przedłożonymi przez państwa członkowskie, w oparciu o przeglądy unijne i UNFCCC;
- spójność danych dotyczących emisji przedłożonych przez państwa członkowskie na podstawie decyzji MMD i innych narzędzi sprawozdawczych, w oparciu o przeglądy unijne i UNFCCC;
- kompletność sprawozdań państw członkowskich przedkładanych Komisji i na mocy UNFCCC na tle obowiązujących wymogów;
- stosowanie przez państwa członkowskie wspólnych metod i formatów w zakresie sprawozdawczości przy składaniu sprawozdań dotyczących wsparcia finansowego i technologicznego;
- stosowanie przez państwa członkowskie krajowych i międzynarodowych wytycznych w dziedzinie metodyki i sprawozdawczości;
- kompletność sprawozdań państw członkowskich przedkładanych Komisji i na mocy UNFCCC na tle obowiązujących wymogów;
- stosowanie przez państwa członkowskie wspólnych metod i formatów w zakresie sprawozdawczości w odniesieniu do projektów, polityki, środków i faktycznych emisji;
- dostępność danych i informacji oraz tworzenie nowego przepływu informacji w obszarach, których dotyczy wniosek.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona(-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Krótkoterminowym celem niniejszego wniosku jest wniesienie znaczącego wkładu w cel UE w zakresie redukcji emisji do 2020 r. oraz realizacja strategii „Europa 2020”. Wniosek ma również cel długoterminowy, a mianowicie osiągnięcie redukcji emisji w UE po 2020 r.

W perspektywie krótkoterminowej Komisja będzie musiała rozpocząć procedury udzielania zamówień w celu uzyskania pomocy technicznej potrzebnej do wdrożenia wniosku, szczególnie w odniesieniu do eksperckiego przeglądu wykazu, który przewidziano w art. 20 wniosku.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

Część przepisów zawartych w niniejszym wniosku musi zostać wdrożona na poziomie UE, ponieważ wymaga tego prawo UE, a mianowicie decyzja 406/2009/WE i zmieniona dyrektywa 2003/87/WE.

Ponieważ nadrzędne zobowiązania dotyczące klimatu podejmowane są na poziomie UE, bardziej efektywne jest także opracowanie na poziomie UE potrzebnych narzędzi sprawozdawczych. Ponadto rozwiązywanie zidentyfikowanych problemów, takich jak dotyczące spójności i terminowości sprawozdawczości UE i państw członkowskich na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, wymaga skoordynowania danych i metod we wszystkich 27 państwach członkowskich, co można efektywniej przeprowadzić na poziomie UE.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

We wniosku uwzględniono główne wnioski wyciągnięte z wdrożenia decyzji nr 280/2004/WE oraz informacje zwrotne otrzymane od zainteresowanych stron. Celem wniosku jest usunięcie zidentyfikowanych słabych punktów i rozwiązanie problemów, a także, w stosownych przypadkach, uproszczenie wymogów dotyczących sprawozdawczości. W szczególności doświadczenia we wdrażaniu decyzji MMD wskazują na to, że pewne wymogi dotyczące sprawozdawczości nie doprowadziły do osiągnięcia oczekiwanych wyników (np. wymaganych wskaźników) lub informacji nie wykorzystywano w przewidywany sposób. Z tego względu zmienia się te wymogi, aby zapewnić istotność i celowość sprawozdawczości. Nowe wymogi są dostosowane do istniejących kanałów sprawozdawczości i potrzeb w zakresie informacji.

1.5.4. *Spójność z ewentualnymi innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia*

Wniosek jest ściśle powiązany ze strategią „Europa 2020” i jej inicjatywą przewodnią „Europa efektywnie korzystająca z zasobów”. Jest spójny z istniejącą polityką UE dotyczącą klimatu, energii i spraw społecznych oraz ją uzupełnia.

1.6. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego

Wniosek/inicjatywa o **określonym czasie trwania**

– Czas trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

– Czas trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

Wniosek/inicjatywa o **nieokreślonym czasie trwania**

– Wdrożenie nastąpi prawdopodobnie w 2013 r., zależnie od postępu procesu ustawodawczego

1.7. Przewidywany(-e) tryb(y) zarządzania²⁵

Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane przez Komisję

Pośrednie zarządzanie scentralizowane poprzez przekazanie zadań wykonawczych:

– agencjom wykonawczym

– organom utworzonym przez Wspólnoty²⁶

– krajowym organom publicznym/organom mającym obowiązek świadczenia usługi publicznej

– osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym we właściwym prawnym akcie podstawowym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie zdecentralizowane z państwami trzecimi

Zarządzanie wspólne z organizacjami międzynarodowymi (*należy wyszczególnić*)

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

Państwa członkowskie będą odpowiedzialne za wdrożenie większej części niniejszego wniosku. Komisja dostarczy państwom członkowskim wytycznych i oceni przedłożone przez nie sprawozdania. Sprawdzi, przeanalizuje i opracuje część informacji zawartych w tych sprawozdaniach.

²⁵ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

²⁶ O którym mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Zgodność sprawozdań wymaganych na mocy wniosku z wymogami krajowymi i międzynarodowymi wykaże, czy wniosek osiąga swoje cele.

Sprawozdania przygotowywane na mocy wniosku będą nadal oceniane na poziomie UE lub międzynarodowym co roku, co dwa lata lub co cztery lata. Ocena faktycznych emisji nadal będzie kompleksowa i przeprowadzana przez ekspertów na poziomie zarówno UE, jak i międzynarodowym. Celem oceny jest pomaganie w poprawie sprawozdawczości i ocenianie zgodności z celami i zobowiązaniami. Obecnie proponuje się dokonywanie oceny wszystkich innych danych i informacji dotyczących klimatu również co roku na poziomie UE, przy czym nacisk kładzie się na kompletność i zgodność z wytycznymi, natomiast na poziomie międzynarodowym ocena ta będzie dokonywana co dwa lub co cztery lata. Również w tym przypadku ocenę przeprowadzają eksperci, a celem jest ocenienie zgodności i określenie obszarów, które wymagają dalszej poprawy.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Ponieważ wniosek jest rozporządzeniem, nie wiąże się z transpozycją do prawa krajowego. Ryzyko związane z wdrożeniem tego rozporządzenia jest ograniczone, ponieważ proponowany mechanizm jest kontynuacją i udoskonaleniem obecnego mechanizmu.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

Środki podejmowane w celu uwzględnienia tego ryzyka będą takie same jak obecnie: szerszy dialog i współpraca z państwami członkowskimi, w szczególności za pośrednictwem Komitetu ds. Zmian Klimatu i jego grup roboczych, stosowanie procedury komitetowej i pomocy technicznej zapewnianej przez Europejską Agencję Środowiska.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Biorąc pod uwagę przedmiotowe kwoty i rodzaj zamówień, inicjatywa ta nie wiąże się ze szczególnym ryzykiem nadużyć finansowych. Komisja będzie zarządzała pracami i kontrolowała je przy pomocy wszystkich swoich zwykłych narzędzi, takich jak roczny plan zarządzania DG CLIMA.

Szczególnie istotne są normy kontroli wewnętrznej nr 2, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 15 i 16. Ponadto w pełni stosowane będą zasady ustanowione w rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 („rozporządzenie finansowe”) i jego przepisach wykonawczych.

Procedurami udzielania zamówień będzie kierował obieg finansowy DG CLIMA – częściowo zdecentralizowany obieg, który charakteryzuje się tym, że są osoby inicjujące wydatki i dokonujące weryfikacji pod względem hierarchii niezależne od subdelegowanych urzędników zatwierdzających.

Komitet kontroli wewnętrznej (ENVAC) również będzie badał proces wyboru wykonawcy i weryfikował spójność procedur przyjętych przez urzędników zatwierdzających z przepisami rozporządzenia finansowego i z przepisami wykonawczymi w odniesieniu do losowej próby zamówień publicznych i próby zamówień publicznych wybranej na podstawie analizy ryzyka.

Oprócz tych środków w aktach delegowanych określone zostaną również wytyczne techniczne dotyczące przeglądów eksperckich, o których mowa w art. 20. Celem tych wytycznych będzie zagwarantowanie, że osoby przeprowadzające przeglądy eksperckie są niezależne i posiadają odpowiednie kwalifikacje.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące pozycje w budżecie

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie.

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [treść.....]	Zróżnicowane /niezróżnicowane (27)	państw EFTA ²⁸	krajów kandydujących ²⁹	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
2	07.12.01 [Wdrożenie polityki i prawodawstwa Unii w zakresie działań w dziedzinie klimatu]	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
5	07.01.02.11 [Inne wydatki na zarządzanie]	Niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

- Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuję — NIE

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie.

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [treść.....]	Zróżnicowane /niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]		TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

²⁷ Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane.

²⁸ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

²⁹ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

WNIOSEK ZOSTANIE WYKONANY W RAMACH ISTNIEJĄCEGO BUDŻETU I NIE BĘDZIE MIAŁ WPLYWU NA WIELOLETNIE RAMY FINANSOWE

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:	Numer	[dział 2]
--	-------	-----------

Dyrekcja Generalna <CLIMA>			Rok N ³⁰	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
• Środki operacyjne										
Numer pozycji w budżecie 07.12.01	Środki na zobowiązania	(1)	0,2540	1,6310	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	10,04
	Środki na płatności	(2)	0,2540	1,256	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	9,665
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ³¹										
Numer pozycji w budżecie		(3)								
OGÓŁEM środki dla dyrekcji generalnej <CLIMA>	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	0,2540	1,6310	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	10,04
	Środki na płatności	=2+2a	0,2540	1,256	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	9,665

³⁰ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy. Obecnie przewiduje się, że rokiem N będzie 2013 r.

³¹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

		+3								
• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,2540	1,6310	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	10,04
	Środki na płatności	(5)	0,2540	1,256	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	9,665
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <2> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6	0,2540	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	10,04
	Środki na płatności	=5+ 6	0,2540	1,256	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	9,665

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu:

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,2540	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	10,04
	Środki na płatności	(5)	0,2540	1,256	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	9,665
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)	0	0	0	0	0	0	0	0
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 4 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+ 6	0,2540	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	10,04
	Środki na płatności	=5+ 6	0,2540	1,256	1,631	1,631	1,631	1,631	1,631	9,665

Dział wieloletnich ram finansowych:	5	„Wydatki administracyjne”
--	----------	---------------------------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓLEM
DYREKCJA GENERALNA <CLIMA>									
• Zasoby ludzkie		0,254	0,508	0,508	0,508	0,508	0,508	0,508	3,302
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,275	0,275	0,275	0,275	0,275	0,275	0,275	1,925
OGÓLEM Dyrekcja Generalna <CLIMA>	Środki	0,529	0,783	0,783	0,783	0,783	0,783	0,783	5,227

OGÓLEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,529	0,783	0,783	0,783	0,783	0,783	0,783	5,227
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		Rok N ³²	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓLEM
OGÓLEM środki	Środki na zobowiązania	0,783	2,414	2,414	2,414	2,414	2,414	2,414	15,267

³² Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na płatności	0,783	2,039	2,414	2,414	2,414	2,414	2,414	14,892
---	---------------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------------

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych (inicjatywa stanowi część obowiązujących ram finansowych)
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Określić cele i realizacje			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		... wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)						OGÓLEM			
			REALIZACJA																	
↓	Rodzaj ³³	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba całkowita	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY Wdrożenie polityki i prawodawstwa UE w zakresie działań w dziedzinie klimatu (kod ABB 07 12)																				
- Realizacja	Pomoc techniczna	0,717	2	0,254	2	1,631	2	1,631	2	1,631	2	1,631	2	1,631	2	1,631	2	1,631	14	10,04
Cel szczegółowy suma cząstkowa			1	0,254	1	1,631	1	1,631	1	1,631	1	1,631	1	1,631	1	1,631	1	1,631	7	10,04
KOSZT OGÓLEM			1	0,254	1	1,631	1	1,631	1	1,631	1	1,631	1	1,631	1	1,631	1	1,631	7	10,04

³³ Realizacje odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej: (inicjatywa stanowi część obowiązujących ram finansowych)

Zapotrzebowanie na wydatki administracyjne jest pokrywane z przydziału już przyznanego na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby dodatkowym przydziałem, który może zostać przyznany zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok N ³⁴	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓLE M
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	0,254 ³⁵	0,508	0,508	0,508	0,508	0,508	0,508	3,302
Pozostałe wydatki administracyjne	0,275 ³⁶	0,275	0,275	0,275	0,275	0,275	0,275	1,925
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa	0,529	0,783	0,783	0,783	0,783	0,783	0,783	5,227
Poza DZIAŁEM 5³⁷ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	0	0	0	0	0	0	0	0
Pozostałe wydatki administracyjne	0	0	0	0	0	0	0	0

³⁴ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

³⁵ Każda kwota roczna w tej pozycji obejmuje 0,127 mln EUR, która to kwota odpowiada personelowi zajmującemu się wprowadzaniem wdrożeniem decyzji nr 280/2004/WE (która jest uchylana w niniejszym wniosku).

³⁶ Każda kwota roczna w tej pozycji odpowiada istniejącym kosztom związanym z wdrożeniem decyzji nr 280/2004/WE (która jest uchylana w niniejszym wniosku).

³⁷ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa	0	0	0	0	0	0	0	0
OGÓLEM	0,529	0,783	0,783	0,783	0,783	0,783	0,783	5,227

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub przynajmniej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
07 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	254000 ³⁸	508000	508000	508000	508000	508000	508000
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)³⁹							
XX 01 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)							
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 yy ⁴⁰	- w centrali ⁴¹						
	- w delegaturach						
XX 01 05 02 (AC, END, INT - pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (AC, END, INT - bezpośrednie badania naukowe)							
Inna pozycja w budżecie (określić)							
OGÓLEM	254000	508000	508000	508000	508000	508000	508000

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone

³⁸ Każda kwota roczna w tej pozycji obejmuje 0,127 mln EUR, która to kwota odpowiada personelowi zajmującemu się wdrożeniem decyzji nr 280/2004/WE (która jest uchylana w niniejszym wniosku).

³⁹ AC= pracownik kontraktowy; AL= członek personelu miejscowego; END= oddelegowany ekspert krajowy; INT= pracownik tymczasowy; JED= młodszy oddelegowany ekspert.

⁴⁰ Poniżej pułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne pozycje „BA”).

⁴¹ Przede wszystkim fundusze strukturalne, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejski Fundusz Rybacki.

zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony	Podjmwowanie dzialan w celu wdrozenia wymogow Komisji (np. dokonywanie przegladu sprawozdan państw czlonkowskich, przeprowadzanie analiz, monitorowanie wdrozenia).
Personel zewnetrzny	

3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*

- Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając pozycje w budżecie, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

.....

- Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych⁴².

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając pozycje w budżecie, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

.....

3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

⁴² Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody różne.

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie dotycząca dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁴³					wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)	
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3			
Artykuł								

W przypadku wpływu na dochody różne należy wskazać pozycję(-e) wydatków w budżecie, którą(-e) ten wpływ obejmuje.

....

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

....

⁴³ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.